İncil Öğretiyor Serisi



Mezmur 23 üzerine kişisel bir çalışma notları

Rab Beni Önemsiyor

Rab Beni Önemsiyor

Mezmur 23 üzerine kişisel
bir çalışma notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

The text of this book is written and produced by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 2015
Turkish edition Copyright © 2017
MLP Catalog Number: 385435

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations are reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture is taken from the Holy Bible, New International Reader' Version. Copyright © 1996, 1998 by the International Bible Society. Used by permission of the International Bible Society.

Level One, Book 30

İçindekiler

Başlangıç 1

Giriş 3

Bölüm 1: RAB her ihtiyacımı sağlar.....7

Bölüm 2: Rab bana esenlik verir 23

Bölüm 3: Rab beni tutar ve yükseltir 37

Bölüm 4: Rab beni güvende tutar.....51

Bölüm 5: Rab bana yeni bir yaşam verir 71

Bölüm 6: Rab beni sonsuz yaşama yönlendirir.....91

Sonuç.....107



Başlangıç

Bu kitap, Tanrı'nın, koyunlarını gözeten bir çoban gibi sizinle nasıl ilgilenip sizi önemsediği hakkındadır.

Her bölümde bir kişi ve bir öykü hakkında düşünüp öğreneceksiniz.

Mezmur 23, size teselli verecek olan çobanınız İsa Mesih'e güvenmenizi sağlasın diye dua ediyoruz.



Mesih İsa bizim Çobanımızdır.



Giriş

Mezmur 23, Tanrı'yı sevmeyi ve O'nu övmeyi öğreten ruhsal bir şiirdir (ilahidir). Tanrı, bize Sözü'nü Davut gibi kral olan bir çoban aracılığı ile verdi. Davut Mezmur 23 gibi pek çok dua (şiir –ilahi) yazmıştır. Tüm Kutsal Kitap yazarları, Tanrı'nın Ruhu tarafından yönlendirilerek, Tanrı iradesi doğrultusunda yazmışlardır.

Yaşamının sonunda Davut'in son sözleri, yazması ona sözler veren Tanrı'ya şükretmek olmuştur. "1 İşay oğlu Davut, Tanrı'nın yükselttiği adam, Yakup'un Tanrısı'nın meshettiği, İsrail'in sevilen ezgi okuyucusu şöyle diyor: 2 RAB'bin Ruhu benim aracılığımla

konuşuyor, sözü dilimin ucundadır" (II.Samuel 23).

Mezmur 23 Tanrı'nın Sözü'nün kısa bir parçasıdır ama dersler ve teselliler ile doludur. Mezmur, Tanrı'nın, O'na güvenen insanlarla olan ilişkilerini tanımlamak ve Tanrı'nın insanları nasıl önemsediğini göstermek için bir çoban ve koyun imajını kullanır.

Davut'un Mezmur 23'te gösterdiği fikirleri açıklığa kavuşturarak, bu sözlerin günümüzde yaşamlarımızla nasıl bağlantılı olduğunu anlatmaya çalışacağız. Bu kitabı okuyan pek çok insan çoban değildir ya da koyunları korumayı pek bilmeyen kimselerdir. Öyleyse bizler, bu ayetlerdeki fikirleri, günümüz dünyasında yaşamlarımıza nasıl dahil edebileceğimize bakarak Mezmur 23'teki teselli ve öyküye bakacağız. Mezmur'daki fikirlerin her birinde, çobanımız olarak –bizleri gerçekten önemseyen Tanrı'nın– yaşamlarımızda anlam kazanabilecek olan isteğini gösteren bir öykü edineceğiz.



Mezmur 23

1 RAB çobanımdır,
Eksiğim olmaz.
2 Beni yemyeşil çayırlarda yatırır,
Sakin suların kıyısına götürür.
3 İçimi tazeler,
Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.
4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile,
Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin.
Çomağın, değneğin güven verir bana.
5 Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın,
Başıma yağ sürersin,
Kâsem taşıyor.
6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni,
Hep RAB'bin evinde oturacağım.

Not:

Kutsal Kitap'ta "RAB" ismi çoğu zaman büyük harflerle yazılıdır. Bu, İbranicede Tanrı için kullanılan özel bir isim olması sebebiyledir. Bu özel isim "O vardır; var olacak olan" anlamına gelir – çünkü Tanrı dün, bugün ve daima aynıdır. Tanrı, insanlara liderlik etmek üzere Musa'yı gönderdiği zaman, Musa Tanrı'ya "adın nedir?" diye sordu, Tanrı "Ben Ben'im (Ben, Ben Olanım)" dedi (Çıkış 3:14). Bizler daima RAB'be bağlıyız çünkü O, vardır ve değişmezdir.

Bazı zamanlarda "Rab" ismi tüm harfleri büyütülmeksizin yazılır. Bu isim Tanrı'nın yaşamlarımızdan sorumlu olan bir kral ya da önder gibi olduğunu gösteren bir isimdir. O bizi gözetir, bize rehberlik eder ve ihtiyaçlarımızı sağlar.



Bölüm – 1

RAB her ihtiyacımı sağlar

1 RAB çobanımdır; benim eksiğim olmaz.

Jake ve Sally'nin Öyküsü

Jake tüm lise dönemi boyunca mücadele etmişti. Diğer öğrencilerle hiçbir zaman iyi geçinemedi. Öğretmenlerin söylediklerine dikkat vermede sorun yaşadı. Onun zihni hep meşguldü ve odaklanmakta güçlük yaşadı. O, bazı sınıfları geçti fakat diğerlerinde başarısız oldu.

Jake hiç babasını tanımamıştı. Babasının yaptıkları hakkında tüm bildiği annesini hamile bırakmış olmasıydı. Babası sonra kayıplara karışmıştı. Jake'in annesi kirayı ödeyebilmek ve masaya yemek koyabilmek için iki işte

çalıştı. Bu yüzden çok fazla ortalıkta değildi. Jake evde pek destek görmedi. Kimse okulda iyi olması için onu zorlamadı ve o da başarılı biri olmadı. Bu durum birkaç yıl sonra liseye devam etmemesiyle sonlandı. Uyuşturucuya bulaştı ve gençken birkaç uyuşturucu bulundurmaktan dolayı tutuklandı. O ara sıra ıslahevinde kaldı.

Jake'in lise dışında iyi olan tek şeyi, kız arkadaşı Sally idi. Sally şirin biriydi ve Jake'i çok sevdi. O da okulda Jake'in yaptığından daha iyisini yapmamıştı. Onun ev yaşantısı da Jake'in durumundan çok da iyi değildi. O'nun ebeveyni boşanmıştı ve o onlar arasında gidip geliyordu. Onların her ikisi de diğer şeylerle daha fazla ilgili görünüyordu. Sally'nin babası çok içiyordu. Annesi, her birkaç haftada bir yeni bir erkek arkadaş ediniyor gibi görünüyordu. Sally daha çok kendisine bakmak durumundaydı.

Sally de liseyi bıraktı. Yerel bir lokantada garson olarak çalıştı. Jake bir oto tamir dükkanında işe girdi. Onun eğitimi yoktu fakat çalışmak istiyordu. Bu nedenle onu düşük maaş ile işe aldılar. Basit görevlerle yardımcı olabildi ve işi öğrenebildi. Jake ve Sally ucuz bir apartman buldular ve birlikte taşındılar.

Fakat Sally dedi ki “Sen benim erkek arkadaşımdan fazlası olmak zorundasın, Jake.” Sally gerçek ve kalıcı bir şey istedi. Mahkemeye gittiler ve bir yargıç tarafından evlendirildiler.

Sally’nin hamile kalmasından çok geçmemişti ve bebek geldiğinde o, işten çıkmak zorunda kaldı. Jake’in tamirhaneden aldığı ödeme kira ve diğer faturaları ödemeye yetmiyordu. Devletten alabilecekleri her türlü yardım için evrakları doldurmaya başladılar. Fakat yeterli para yoktu. Jake ne yapacağını bilemiyordu.

Hiç kimse ona bakmadığında Jake kasadan para almaya başladı. O, fark edilemeyecek kadar küçük tutarlar alarak başladı. Fakat sonra daha fazlasını almaya başladı –farklı haftalarda yüzlerce dolar. Patron, Phil adında bir adamdı, kızmaya başladı. Her haftanın satışlarını hesapladıklarında her zaman paranın eksik olduğunu gördüler.

Phil bir plan yaptı. Tavana, kasanın olduğu bir kamera gizledi. Bu şekilde Jake’in para çaldığını ortaya koydu. Onu tutuklamaları için polis çağırdı. Jake suçlu bulundu. Yargıç onun daha önceki suç kayıtlarını gördü ve Jake’i birkaç aylığına hapse gönderdi.

Kasaba hapishanesinde hapistekileri ziyaret eden bir pastor (papaz) vardı. Pastor Davidson şehirdeki kiliselerden birinin önderiydi. Pastor Davidson Jake'i ziyaret ettiği zaman ona Mezmur 23'ten şunları okudu, "RAB benim çobanımdır. O, ihtiyacım olan her şeyi bana verir" (Mezmur 23:1).

"Çobanlar hakkında pek bir şey bilmiyorum" dedi Jake. "Fakat sen Tanrı'nın bana ihtiyacım olan her şeyi verdiğini söylüyorsan, eh, pek bana öyle gelmiyor."

"Peki, hadi bunun hakkında konuşalım," diye cevapladı Pastor Davidson. "İhtiyacın olduğunu düşündüğün şey nedir?"

"Hım, iyi bir işe ihtiyacım var. Yeterli para. Masada yemek. Karım ve çocuğuma bakabilmek."

"Evet, elbette bunlar gereksinimlerdir. Fakat senin bundan daha derin gereksinimlerin olduğunu düşünüyorum."

"Neyi kastediyorsun?" Diye sordu Jake.

"İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne

yararı olur?' (Luka 9:25). Bu yaşamda masaya yalnızca yemek koymaktan daha fazlası vardır. Sen burada, hapishanede oturuyorsun çünkü kendinden, kendi özünden ve değerlerinden vazgeçtin. Bir hırsız oldun. Başka birinden – ondan da kötüsü, hiçbir eğitimin yokken ve çok az bir öğrenime sahipken sana bir fırsat vermiş ve seni işe almış olan birinden- çalmayı hedefledin."

"Tamam, fakat başka türlü nasıl hayatta kalmayı düşünebilirdim ki? Sally, bebek ve benim nasıl hayatta kalmamız mümkün olabilirdi ki?"

"O konuda daha fazla konuşabiliriz, Jake. Dışarıda sana ve ailene yardım edebilecek iyi insanlar tanıyorum. Fakat en çok ihtiyacın olan, Tanrı'nın kendisidir; ilk olarak ihtiyacın olan, senin ruhunu, senin kişiliğini, biri insan olarak seni önemseyen Tanrı ile bir ilişkide olmaktır."

"Hiçbir zaman bir kilise insanı olmadım" dedi Jake.

"Tanrı yalnızca kilisenin parçası olan insanlarla ilgilenmez" dedi pastor. "Mesih İsa daha çok, kayıp koyunu arayan; hayatın yollarında kayıp olan insanı arayan bir çoban gibidir. Kilisede

bazıları İsa'ya karşı olarak 'Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor' diye söylenmişlerdir" (Luka 15:2). Fakat İsa ise onlara şu meseli anlatmıştır:

> "3-4 Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi? 5-6 Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!' der.
>
> 7 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır."

Jake "Öyle tahmin ediyorum ki ben kayıp koyunum?" dedi.

"Evet, Jake. Ve İsa seni bulmak için elini uzatıyor. Ben seni aramak ve bulmak için İsa'nın yardımcılarından biri olarak hareket ediyorum. Bu nedenle bir kere daha Mezmur 23'ten okumama müsaade et. 'RAB benim çobanımdır. O, ihtiyacım olan her şeyi bana



Kaybolan oğul babasına döner.

verir" (Mezmur 23:1). En çok ihtiyacın olan, Jake, Tanrı'nın sana elini uzatması ve seni bulması idi. Tanrı'ya, senin çobanın olması için ihtiyacın var. Seni eve, ona getirmesi için Tanrı'ya ihtiyacın var çünkü sen aylak aylak dolaştın ve kayboldun."

Pastor Davidson, o hapiste olduğu süre boyunca Jake'i ziyaret etmeye devam etti. Pastor ayrıca Sally'i ziyaret etti ve ufak çocukları Johnny'i vaftiz etti. Pastor Davidson'ın kilisesinin üyeleri yiyecek ve bebeğin ihtiyacı olan şeyleri, Sally ile Johnny'e yardımı olacak diğer şeyleri temin etmeye başladılar.

Pastor, Hristiyan bir adam olan Jake'in patronunu ziyaret etmek üzere tamirhaneye bile gitti. Pastor Davidson Phil'e Kutsal Kitap'tan Filimon adındaki bir adamı hatırlattı. Filiimon'un, kaçıp giden ve hatta kaçmadan önce ondan bir şeyler çalmış olan bir kölesi vardı. Fakat daha sonra o kaçak kölenin yaşamı bir Hristiyan olarak değişti. Kilisedeki liderlerden biri olan Pavlus, onu Filimon'a geri gönderdi (O günlerde başka biri için çalışmaya gitme özgürlükleri olmaksızın en düşük çalışan sınıf, kölelerdi). Pavlus Filimon'dan genç adamı affetmesini ve bir iman kardeşi olarak geri

kabul etmesini istedi. Pastor Davidson 'Phil, sen şu anda Filimon'un yerindesin. Jake'in senin bağışlamana ve güvenine ihtiyacı var. Ve o hapisten çıktığında işini geri alması gerekir. Ona yardım edecek misin?" dedi; ve Phil de bunu kabul etti.

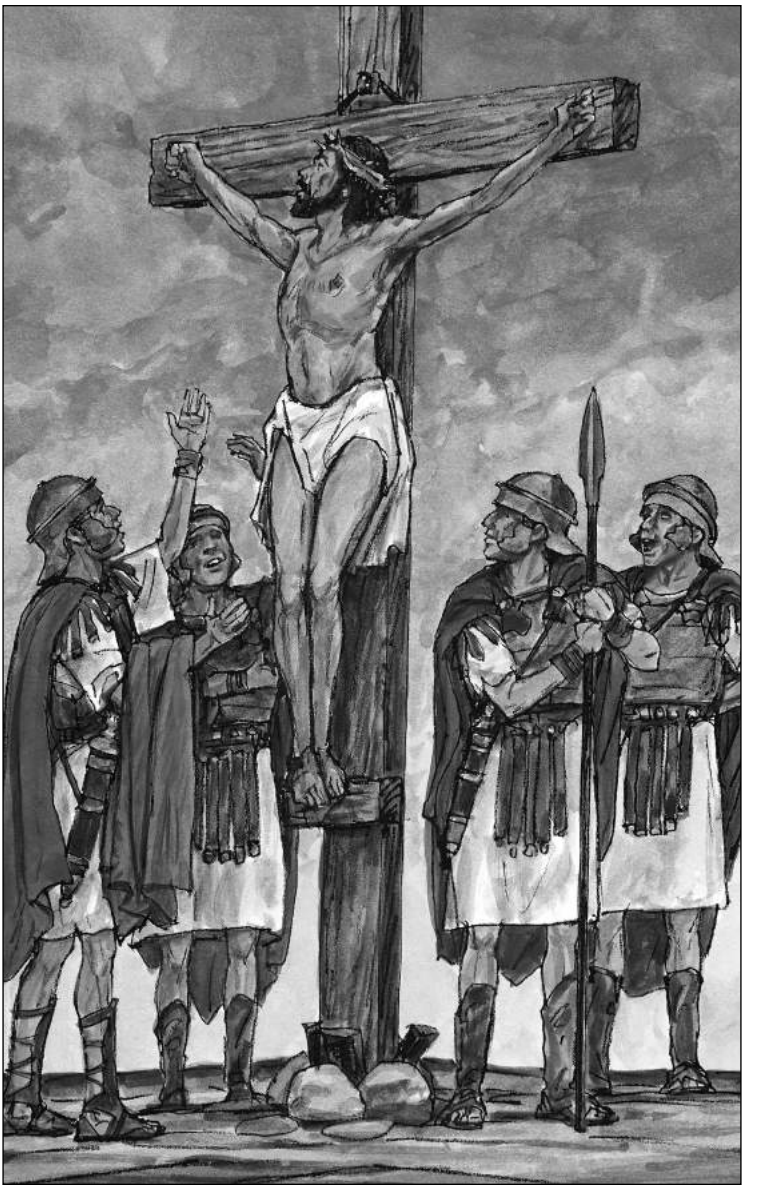
Rab, Jake ve Sally ile ilgileniyordu. Bu, kolay olmayacaktı fakat Tanrı, onların ihtiyaç duydukları her şeyi elde edeceklerini garanti ediyordu.

Ders: RAB bizim için gerekeni sağlar

Tanrı kendi halkının ihtiyaçlarını sağlamayı vaat ediyor.

Tanrı'yla ilişkimiz olmadığı zaman, bizler kayboluruz. Bizler kaybolduğumuz zaman en çok ihtiyaç duyduğumuz şey, Tanrı'nın bizi bulmasıdır; kaybolan kuzusunu arayan bir çobanın yaptığı gibi, Tanrı'nın bizi, kendisine getirmesine ihtiyacımız vardır.

Sadece Mesih İsa bizleri Tanrı'yla bir ilişkiye getirir. Her ne yanlış yapmışsak O bizi bağışlar, çünkü bizim işlediğimiz tüm yanlışlar için bedel ödemek üzere Mesih hayatından vazgeçti. Bir suçlu olmadığı halde O'na bir suçluymuş gibi



Mesih İsa haç üzerinde bizim için acı çekti ve öldü.

ölüm cezası verildi. Ve O sıradan bir adamdan daha fazlası idi. O, Tanrı'nın gerçek Oğlu idi. O, yeryüzünde bizim yerimize (bizim için) yaşamak üzere cennetten inmişti. Ve bu nedenle çarmıh ölümü ile cezalandırıldıktan sonra tekrar dirildi. Mesih çarmıh aracılığı ile gerçekleştirdiği şey sebebiyle, bizlere tamamen yeni bir yaşam vaat eder. "İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi" (Romalılar 4:25). Tanrı'da doğru kimseler olmak, her zaman bizim en çok ihtiyacımız olan şeydir.

Tanrı bizim diğer ihtiyaçlarımız ile de ilgilenir. İsa bize kaygılanmamamızı, Göksel Babamız'ın bizi önemsediğini ve ihtiyaçlarımızı sağlayacağını söylemiştir (Matta 6):

> "25 'Ne yiyip ne içeceğiz?Deshawn diye canınız için, 'Ne giyeceğiz?Deshawn diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi? 26 Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?
> 27 Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?



28 Giyecek konusunda neden
kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl
büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik
eğirirler. 29 Ama size şunu söyleyeyim, bütün
görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri
gibi giyinmiş değildi.
30 Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır
otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği
çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?
31 "Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz?Deshawn 'Ne
içeceğiz?Deshawn ya da 'Ne
giyeceğiz?Deshawn diyerek kaygılanmayın.
32 [inançsız] Uluslar hep bu şeylerin peşinden
giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara
gereksinmeniz olduğunu bilir. 33 Siz öncelikle
o'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından
gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.

Böylece Tanrı kendi halkına sağlayışını vaat eder. Bu, bizim her zaman paramız olacağı ya da diğer şeylere sahip olacağımız anlamına gelmez. Bazı zamanlarda bize zar zor yetecek kadarına sahip olabiliriz. Fakat Tanrı bizi terk etmeyeceğini söylüyor. Ve O bizim yalnızca fiziksel değil, manevi ihtiyaçlar üzerine de düşünmemizi ister. Tanrı bizim parayı ve diğer şeyleri sevmemizi ya da bütün geçici şeylerin yüreğimizin merkezinde yer almasını istemez.

“Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün” (Koloseliler 3:2).

Eğer biz para konusunda çok düşünürsek, kendi kendimizi belaya sokabiliriz. İncil bize zengin olmak isteyen insanların sıklıkla Tanrı’ya olan inançtan uzaklaşıp avare bir şekilde dolaştıklarını söyler (I.Timoteyus 6:9 Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar.10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler).

Aksine, şöyle düşünmemiz ısrarla tavsiye edilir (I.Timoteyus 6): “6 Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır.7 Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. 8 Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz”

Tanrı’nın bizim için sağladığı yollardan biri, başkalarının yardımı kanalıyladır. Jake ve Sally’nin öyküsünde, Pastor Davidson ve kilise üyelerinin, bu sıkıntı içindeki aileye çeşitli şekillerde yardım etmeye çalıştıklarını gördük.

Bizler yaşamlarımızda sıkıntılarla karşı karşıya kaldığımızda, diğerlerinin yardımlarına ihtiyaç duyabiliriz. Tanrı, birbirlerine yardım etmesi ve birbirlerine sevgilerini göstermesi için halkını çağırır. “Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım” (Galatyalılar 6:10).

Mezmur 23’ün söylediği doğrudur. Rab bizim çobanımızdır. O ihtiyaç duyduğumuz her şeyi bize verir. Rab bize, canımızın ihtiyaç duyduğu şey olan, O’nunla gerçek bir ilişkiyi verir. Ve Tanrı bedenimizin ihtiyaç duyduğu şey olan ekmek ve giyecek gibi temel ihtiyaçlarımızın karşılanacağından bizleri emin kılar. Ve nihayetinde, bedenlerimizin öldüğü o zaman geldiğinde, Tanrı sonrasında dahi bizim için gerekli olan her şeyi sağlamayı vaat eder. Mesih İsa “Diriliş ve yaşam Ben’im; bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır” demiştir (Yuhanna 11:25). İsa Mesih ölümle yüzleşti ve dirildi. Mesih İsa bizim yaşam öykümüzü de aynı sona getirmeyi vaat eder. Mesih ihtiyaç duyduğumuz her şeyi bize gerçekten sağlayan Rab’dir.

— Mezmur 23, Tanrı’nın Ruhu ile yönlendirilen Davut tarafından yazılmıştır.

— Jake ve Sally'nin öyküsünde, Jake çalıştığı iş yerinden para çalmaktan dolayı tutuklanmıştı. Pastor Davidson "RAB çobanımdır; benim eksiğim olmaz" diyen Mezmur 23'ü ona okudu ve esas ihtiyacı olan şeyin Tanrı ile diri bir ilişki olduğunu açıkladı.
— Bir meselde Mesih İsa, bir kuzu kaybolduğu zaman çobanın diğer doksan dokuzu bırakıp kayıp olanı aradığını anlatmıştır.
— Pastor Davidson Jake'in patronuna İncil'deki diğer bir öyküyü hatırlattı (Filimon Mektubu). Filimon kaçak ve hırsız köleyi affetmiş ve O'nu bir kardeş olarak kabul etmişti.
— Bizi Tanrı'ya getiren, Tanrı'yı tanımamızı sağlayan Mesih İsa'dır. Tanrı ile diri bir ilişki içinde olalım diye Mesih bütün suçlarımızı affetmiştir.
— Yiyecek ve giyecek hakkında kaygılanmayalım diye, Mesih bedensel ihtiyaçlarımızın sağlanacağını öğretmiştir.
— Paramız ya da mal varlığımız çok olmayabilir; fakat önemli olan Tanrı'nın bizimle olmasıdır. Çünkü Tanrı bizi terk etmeyeceğini vaat etmiştir.
— Tanrı'nın bize sağlayışını ulaştırma yolarından biri, başkalarının yardımını kullanmaktır.



Nuh tufandan kurtarıldı.



Bölüm – 2
Rab bana esenlik verir

1 RAB çobanımdır…
2 Beni taze çayırlarda yatırır;
Beni sakin sular boyunca yürütür.

Tammy Jo'nun öyküsü

Tammy Jo Batı Teksas'ta büyüdü. O hiçbir zaman kiliseye gitmekten hoşlanmadı. Kilise onu ürküttü. Küçük bir kız olarak, öyle pek kötü bir şey olmamıştı fakat yine de onunkisi hoş bir deneyim değildi. Bir çocuk olarak kilisedeki çocukların odasına gitti. Orada onlar İncil kıssalarını öğrendiler ve iyi olmak onlara öğretildi. "İyi olmak" üzerine değişmez olarak vurgu yapılması onu bunalttı.

Tammy Jo şu gibi dersleri hatırladı…

- Adem ve Havva, Tanrı'nın onlara yememesini söylediği meyveyi yediler. Onlar Tanrı'nın söylediklerine karşı geldikleri zaman kötü bir şey yaptılar. Bizler daima Tanrı'nın söylediklerini yapmalıyız.
- Tanrı Nuh'a oldukça büyük bir gemi inşa etmesini söyledi çünkü tüm dünyayı suyla kaplayacak olan bir tufan geliyordu. Nuh Tanrı'nın söylediğini yaptı. Çünkü Nuh ve ailesi Tanrı'ya itaat etti, tufan geldiği zaman onlar güvenli bir yere sahip oldular ve pek çok hayvan onlarla güvende kaldı.
- İsa Mesih çorak çölde kırk gün geçirdi. Şeytan geldi ve günah işlemesi için Mesih'i ayartmaya çalıştı. Mesih İsa her ayartıya Kutsal Kitap'tan cevap verdi ve günah işlemedi. Bizler de İsa gibi olmalı ve günaha karşı savaşmalıyız. Bizler Tanrı Sözü'nü iyice öğrenmek zorundayız böylece ayartıldığımız zaman günaha "hayır" diyebiliriz.

Çocukların kilisesindeki dersleri korkunç değildi fakat onlar rahat da değillerdi. Tüm dersler aynı türden fikirlere sahipti: Eğer Tanrı'nın sana iyi olmasını istiyorsan iyi ol. Tammy Jo kendisini hiçbir zaman yeterince iyi hissetmedi. Bu

nedenle hiçbir zaman Tanrı'nın onu sevdiğinden ya da onu önemsediğinden emin olamadı.

Tammy Jo bir ergen olduğu zaman kilise ona daha da kötü geldi. Artık çocukların odasına gitmiyordu. Ailesiyle birlikte ana salona gitmeye başladı. O zamanlar, gerçekten bir şeylerin korkutucu olduğu zamandı. Vaiz öfkeli bakıyordu ve öfkeli ifadelerle konuşuyordu. O, herkese eğer tüm günahlarından arınmaz ve doğru yaşamazlarsa cehennemde nasıl yanacaklarını bağırıyordu. Ve sonra yaşlı adamlardan biri aniden Ruh ile dolabildi (ya da o, vaizin olacağını söylediği şeydi). Onlar ibadet salonunda vahşice çığlıklar atarak ve kollarını sallayarak koşmaya başladılar. Bazen yere düştüler ve yeniden sarsılmaya başladılar. Bedenleri bükülüp kıvrılıyordu. Gözleri geriye kaymaya başladı ve ağızlarından tükürükler saçılıyordu.

Bunların tümü, Tammy Jo'nun biraz sarsılmasına neden oldu. O, kilisede olduğu zamanlarda korktu ve rahatsız oldu. Ailesine daha fazla kiliseye gitmek istemediğini söyledi. Bu, onları yalnızca kızdırdı ve ona karşı merhametsiz oldular. "Sen cehenneme mi

gitmek istiyorsun?" diyerek babası onu azarladı. "Sen kiliseye gideceksin! Kiliseye gitmek zorundasın… yoksa!" Bir Pazar günü Tammy Jo evde kalmaya çalıştığı zaman babası kemerini çıkardı ve onunla birkaç kere ona vurdu, sonra onu arabaya itti.

Tammy Jo sonraki bir kaç yıl için babasına (ya da kemerine) itaat etti. Fakat o liseyi bitirip de on sekizi tamamladığı zaman, evi terk etmeyi planladı.

Memphis'teki bir teyze, Tammy Jo'yu gelmesi ve onun kalması için davet etti. Tammy Jo, yarı-zamanlı işinden biriktirmiş olduğu parayla Memphis'e bir otobüs bileti aldı. Teyzesi, Gracie, onu sevgiyle karşıladı. Teyzesi Tammy Jo'nun ne kadar çok darp edildiğini ve korkutulduğunu görebiliyordu. Bu zavallı genç kadın zorlukla gülümsüyordu; çekingendi ve kendine güveni yoktu; oldukça sessizdi ve herhangi bir şey söylediğinde yalnızca birkaç kelimeyle kısaca konuşuyordu.

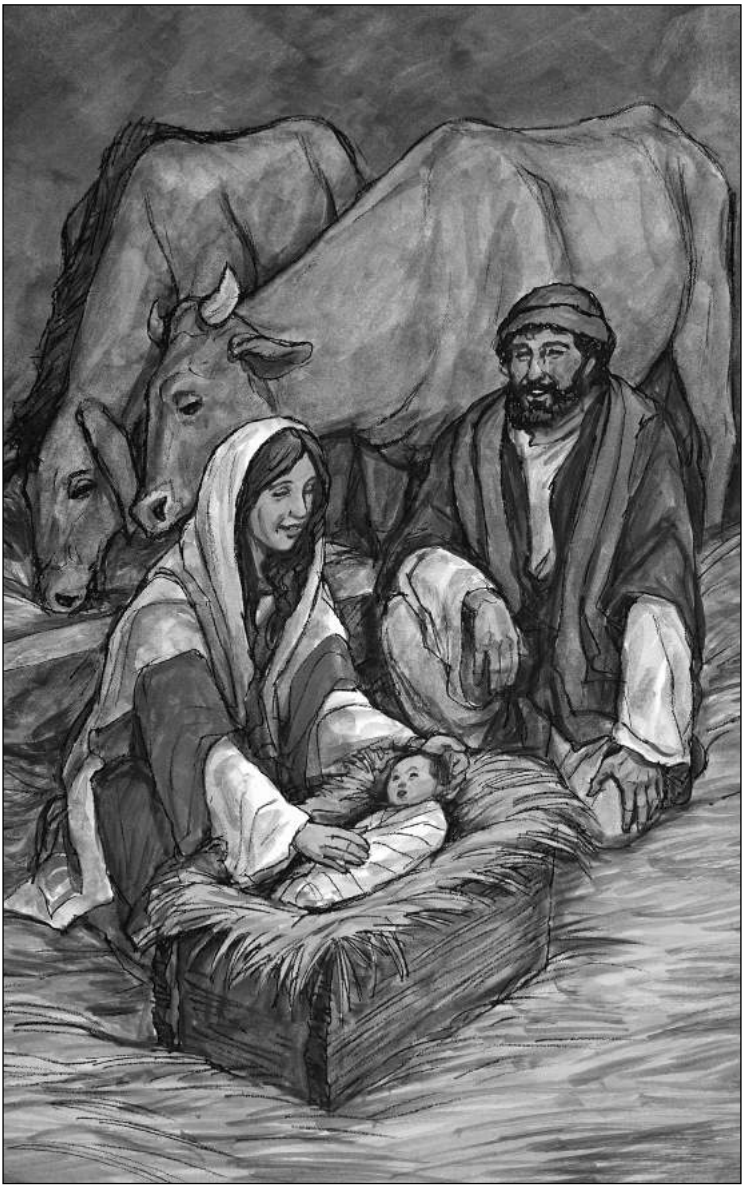
Hafta sonu geldiğinde Gracie teyze Tammy Jo'ya "Seni yarın kiliseye götüreceğim" dedi.

Tammy Jo "Lütfen, istemiyorum," diye yalvardı,

“Kilise, benim evi terk etmemin esas sebebi” diye ekledi. Daha fazla heyecanlı bağırmaları ve çığlıkları duymaya katlanamayacağım; bana yeterince iyi olmadığımın söylenmesini, şeytan ve cehennemle korkutulmayı kaldırabileceğimi sanmıyorum” dedi.

“Anlıyorum,” dedi Gracie. “Pek çok kilise böyledir –ve bir kilisenin olması gereken yol bu değildir. Onlar Tanrı’nın bizim için olan mesajını yanlış anlıyorlar. Evet, şeytan ve cehennem gerçektir ancak İsa bizi o kötülüklerden koruyup kurtarabilecek tek Kurtarıcı’dır. Bunu kendi kendimize yapmak zorunda değiliz. Bizler cenneti kendi şahsi çabamız ya da iyiliğimizle kazanamayız. İsa’ya ihtiyacımız var.

“İsa yeryüzünde doğduğu zaman, cennetteki melekler, her gün karşılaşabileceğimiz bizim gibi sırada insanlara kendilerini gösterdiler. Onlar İsa’nın doğduğu yere yakın kırlardaki çobanlara göründüler ve onlara “Korkmayın; size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut’un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih’tir. İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.” Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan



Mesih İsa'nın doğdu.

büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek, "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, yeryüzünde o'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!" dediler (Luka 2:10-14).

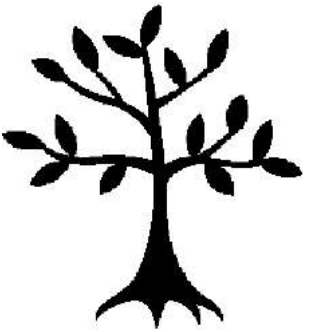
İsa yeryüzünde bizimle olmak, bizi kurtarmak için gelen Tanrı'dır; fakat O bizi korkutmak için gelmedi. İncil'in en bilinen mesajı bize, Tanrı bizi sevdiği için İsa'nın geldiğini haber verir (Yuhanna 3:16). Tanrı bizi ayıplamak ya da cehenneme göndermek istemez. İşte burada ne söylediği yer alır: "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi" (Yuhanna 3:16-17).

"Hımm, evimin arkasındaki kilisede bunu pek duymadım" dedi Tammy Jo.

"Benimle kiliseye gel" diye davet etti Gracie yeniden. "Sana söz veriyorum, farklı olacak. Orası Tanrı'nın bize huzur getirdiği yer, sana bağırılan ya da korkutulduğun bir yer değil."

Tammy Jo gitmeyi kabul etti. Pazar günü Gracie'nin kilisesine vardıkları zaman, insanlar

hemen Tammy Jo'yu dostça tebessümlerle karşıladılar. Onun memnuniyet hissetmesini sağladılar. Dua saati "Yüce Lütuf" ilahisiyle başladı (ing. Amazing Grace) ve daha şimdiden Tammy Jo bu mekanda farklı bir hissin var olduğunu söyleyebilirdi.



Vaiz Tanrı'nın lütfu üzerine konuştu –biz O'ndan hiçbir şeyi hak etmediğimiz zaman bize verdiği sevgi, O'nun lütfudur. Günah hakkında ve yeterince iyi olmadığımız gerçeği üzerine konuştu –fakat İsa'nın Kurtarıcımız olarak tam da bu nedenle geldiğini söyledi. Mesih İsa'nın hakkındaki vaatler, O'nun "Bizleri Kendisi İle Doğru [kimseler] Yapan RAB –RAB Doğruluğumuzdur" olduğunu gösteriyordu (Yeremya 23:6). Bizler yaptığımız şeyler ile Tanrı'nın gözünde iyi olmayız, fakat Tanrı İsa'nın bizim için yaptıkları sayesinde bizi iyi kimseler olarak görür. Ve İsa'yı Kurtarıcımız ve Kardeşimiz olarak görerek, bizler asla kendi başımıza yapamayacağımız iyi işleri şimdi yapma gücüne sahibiz. "İsa bir asma, yerdeki bir kök gibidir; ve bizler o'na bağlanmış dallar gibiyiz" dedi vaiz. Mesih İsa "Bende kalın, ben

de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz" demiştir (Yuhanna 15:4). Böylece yaşamlarımız İsa'ya bağlıdır. "Bizi güçlendirenin Mesih İsa aracılığıyla her şeyi yapabiliriz; bunun için gereken gücü bize O verir" diye ekledi vaiz (bkz. Filipililer 4:13).

Kilise bittikten sonra evlerine giderken Tammy Jo, "Beni kiliseye gelmeye ikna ettiğin için teşekkür ederim. Kalbimde bugün olduğu kadar huzuru, daha önce hiç hissetmemiştim. Sizin kilisenize gitmek ürkek ve yorgun canıma dinlenme oldu. Çok susadığımda, taze sudan soğuk almak gibiydi. Tam da ihtiyacım olan buydu" dedi Gracie'e.

Kilisenin sağlaması gereken şey budur, Tammy Jo. Kilise, Tanrı'nın bizlere konuştuğu yerdir; kilise Tanrı'nın bizlere dinlenme, esenlik ve tazelenme sözleriyle konuştuğu yerdir. Kilise, Mezmur'da Tanrı'nın bizim çobanımız gibi olduğunun söylendiği yerdir: "RAB çobanımdır; benim eksiğim olmaz. Beni taze çayırlarda yatırır; beni sakin sular boyunca yürütür" (Mezmur 23:1-2).

Ders: RAB bize esenlik verir

Bir çobanın çoğu zaman koyunlarına bağırdığını ya da onları bir sopayla dövdüğünü hayal edebilir misiniz? O ancak gaddar ve umursamaz bir çoban olabilirdi! Ancak İsa böyle bir çoban değildir.

İsa dedi ki, “Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir” (Yuhanna 10:11). İsa bize bağırmaz ve kendisi için bir şeyler yapmamızı emretmez. İsa bizler için bu yeryüzüne geldi ve kendi yaşamını bizim için verdi. İsa kendi halkı olan bizlere şunu söyledi: “Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim” (Yuhanna 10:10).

İsa’nın bu ayetlerdeki mesajı, bize esenlik, umut ve sevinç verdiği anlamına gelir çünkü bizler O’nun bizim yanımızda, bizden yana olduğunu biliyoruz. O bizi bağışlar, teşvik eder.

Bu dünyadaki yaşam sıklıkla teşvik edici değildir. İnsanlar bizi aşağı iter ve bize merhametsizce davranır. Bazen kendi ailelerimizde bile düşüşlerimize sebep olan, cesaretimizi kıran ya da tehdit eden kimseler



Esenlik ve tesellimiz olsun diye Mesih İsa bizlere rehberlik eder.

olur. Bazen arkadaşlarımız olduklarını düşündüğümüz kimseler bile bizleri iten, inciten davranışlar içine girerler. Bazen kiliseler bile yeterince iyi olamadığımız için mesajlarıyla bizi bastırıp öfkelendirebilirler. Bizi yenileyecek, bize umut verecek öyle çok sözlere ihtiyacımız var ki, Kutsal Kitap'ta bu sözleri Mesih İsa bize verir. İsa'nın vermiş olduğu umudu bilen aileler, arkadaşlar ve kiliseler, İsa'nın bizim için olan o yenileyici sözleriyle konuşacaklardır. Ve İsa'nın verdiği umudu bildiğimiz zaman, biz de başkalarına O'nun yenileyici sözleriyle konuşacağız.

Davut Mezmur'da "RAB benim çobanımdır" diye yazdı. "Beni yemyeşil çayırlarda yatırır, sakin suların kıyısına götürür" (Mezmur 23:2). Bizler güneşin çarptığı ve yorgun düşmüş o kayıp koyunlar gibiyiz. Ve RAB'bin bizi bulması, dinlenmemiz için serin suları ve gölgesi olan bir çayıra götürülmek gibidir. Rab'bin bize öncülük etmesi ve ihtiyacımızı sağlaması, sanki bizler susuzluktan ölürken, Rab'bin bizi canlandırmak ve tekrar güçlendirmek için taze su kaynaklarının olduğu yere götürmesi gibidir.

RAB'bin halkı olarak bizler, Tanrı'nın bize teselli ve esenlik getireceği "yeşil çayırlar" ve "sakin

suları” aramayı öğrenmeliyiz. Tanrı’nın lütfuna vurgu yapılan bir kilise ararız –bizim için olan sonsuz sevgisini, tüm günahlarımızı bağışlamasını vaaz eden bir kiliseye bakarız. İsa’nın umut ve teşvik sözleriyle bizi destekleyecek olan Hristiyan arkadaşlar ararız. Ve Mesih İsa’ya işaret etmekle, herkese tazelenme ve teşvik sağlayan türden arkadaşlar ve aile bireyleri olmaya çalışırız. Mesih bizim Kurtarıcımız’dır, iyi çobanımızdır. O bize esenlik verir.

— Tammy Jo çocukluğunda “iyi olmalısın” diye öğreten yasacı bir kilise gidiyordu. Bu öğretiş kilisede olmaması gereken yanlış bir mesajdır.
— Tammy Jo asla yeterince iyi olmadığını hissediyordu; bu yüzden Tanrı’nın onun için olan sevgisinden ve Tanrı’nın onu önemsediğinden asla emin olamadı.
— Tammy Jo vaizin “günahı bırakın, daha iyi biri olmazsanız cehenneme gideceksiniz” şeklindeki vaazlarından korkmuştu.
— Tammy Jo, “şeytan ve cehennemin gerçek olduğunu fakat Mesih’in bizleri “günahtan, ölümden, cehennemden, sonsuz yargıdan kurtaran tek Rab olduğunu” duymaya ihtiyacı vardı.

— Mesih İsa'nın doğduğu zamanda, melekler göklerden yere inip bütün insanlara sevinç olan bu haberi müjdelediler. Doğacak olan bu bebek dünyaya esenlik getirecek bir Kurtarıcı olacaktı.
— Kutsal Kitap "Mesih dünyayı yargılamak için değil, kurtarmak için geldi" diye öğretmektedir.
— Gracie'nin kilisesindeki vaiz "kendi yaptığımız iyi işlerle Tanrı'nın gözünde iyi olamayız; sadece Mesih İsa'nın bizler için yaptıkları sayesinde Tanrı'da doğru kimseler olarak kabul edilebiliriz" diye öğretmekteydi.
— Bizi güçlendiren Mesih İsa aracılığı ile, daha önce kendi gücümüzle yapamayacağımız şeyleri bile yapabiliriz.
— Mesih İsa insanlara bol yaşam vermek için geldi.
— Bizim yaşamlarımız kaybolmuş koyunlar gibi yorgun ve umutsuzken, Mesih İsa ihtiyacımız olan taze çayırlara ve sakin sulara bizi götüren gerçek çobanımızdır; sevgi dolu Kurtarıcımızdır. Böylece o bizi ruhsal açlık ve susuzluğun ölümünden kurtarıp güçlendirir.



Bölüm – 3
Rab beni tutar ve yükseltir

1 RAB çobanımdır…
3 Canımı tazeler;
Kendi ismi uğrunda beni doğruluk yollarında güder.

Deshawn'ın öyküsü

Deshawn delikanlı zamanlarında zorluklar yaşamıştı. Chicago'da suç batağı bir mahallede büyüdü. Mahalledeki pek çok genç adamın işi yoktu. Mahalledeki pek çok erkeğin silahı vardı. Çetelerden birine katılmak, ortama uyum sağlamanın tek yolu idi; bu şekilde birbirinizi koruyabilirdiniz.

Deshawn on iki yaşında iken ilk suçunu işledi. Mahallede yaşayan yaşlı bir kadının cüzdanını

çaldı. Köşedeki dükkandan apartmanına doğru yürürken onu yakaladı. Kadının, onun gücüne ya da hızına karşı kendi kendini savunması için bir yol yoktu. Kadının çantasını kayışından kopardı, aldı ve kaçıp gitti. Cüzdandan aldığı para ile kendisine yeni bir çift basketbol ayakkabısı satın aldı.

Deshawn büyüdükçe daha büyük suçlar işlemeye başladı. Yerel bir marihuana tüccarı için satıcı oldu. Bir gece bir likör dükkanına daldı; bulabildiği kadar para ve taşıyabildiği kadar içki alıp kaçtı. Mahallede onun olduğundan daha kabadayı olan daha büyük adamları etkilemeye çalışıyordu. Tutum ve davranışlarıyla kötü bir biçimde annesini dahi ürkütüyordu.

Deshawn'ın annesi ladonna, onun hakkında gittikçe daha fazla endişeleniyordu. Deshawn'ın doğduktan sonra babası evi terk etmişti, bu nedenle Deshawn'ın hayatında hiçbir zaman güçlü bir erkek rol model olmamıştı. Mahalledeki kabadayı gençleri model almıştı –ve onun kötü davranışlarının arkasında olan şey buydu. On dördüne geldiği zaman Deshawn okulundan ayrılmıştı ve yalnızca mahallede vakit öldürüyordu. Evde

olduğundan daha fazla sokakta çeteyle vakit harcıyor ya da basketbol sahasında oluyordu.

Bir gün ladonna arkadaşı Shanice isminde bir kadınla, konuşuyordu. Shanice dedi ki, “Seni Terrell ile tanıştırayım. Belki o yardım edebilir.”

Terrell, saygı telkin eden bir adamdı. Michigan Üniversitesi’nde basketbol oynamıştı ve kolejden sonra Chicago’daki eski mahallesine geri dönmüştü. Ona iyi bir gelir sağlayan, şehir merkezindeki bir spor salonunu çalıştırıyordu. Ve o spor salonundaki basketbol sahasını gece geç saatlerde yerel gençlerin kullanmasına müsaade ederek mahalleye geri verdi – kurallarına uymaları koşuluyla. Saygılı ve kibar olmak zorundaydılar –yalnızca spor salonundayken değil, her zaman. Terrell’in mahallenin etrafında gezip ve onları kontrol etme alışkanlığı vardı. Ve onlar okulda kalmak zorundaydılar; bırakmaya müsaade yoktu.

Terrell gençlerle top oynayabilir ve onların yeteneklerine rehberlik edebilirdi. Ve eğer okulda sıkı çalışır ve seviyeleri tamamlarlarsa, kolej başvurularını doldurmaya ve burslara başvurmalarına yardım edebilirdi. Terrell’in spor salonuna giden bir çok genç, basketbol

burslarıyla koleje gitti. Terrell, spor salonuna "Kartaların Yuvası" adını vermişti. Basketbol sahasının bir duvarı üzerine büyük harflerle şu kelimeleri boyamıştı: "RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur, kanat açıp yükselirler kartallar gibi. Koşar ama zayıf düşmez, yürür ama yorulmazlar" (İşaya 40:31). Terrell'in "kartallarından" biri olmak, özel bir şeyler ifade ediyordu. Ve iyi ki Shanice vardı, Deshawn için Terrell'den ziyaret ayarlamıştı. Terrell spor salonuna top oynaması için onu davet etti.

Deshawn okula yeniden gitmeye başladı (Terrel'in kurallarından biri şuydu: Eğer okula gitmezsen, spor salonuna gelemezsin). Terrell, davranışlarını değiştirmesi için Deshawn'a yardım etmeye başladı. Deshawn'ı sırt çantasında ot ile yakaladı ve onu tuvalete atmasını sağladı. "Eğer seni bir daha bununla yakalarsam, bu şeyi sattığını dahi duyarsam, bu spor salonundan sonsuza dek atılırsın. Beni duyuyor musun?" diye azarladı Terrell.

Soyunma odasında Deshawn'ı başka bir genç ile kavga ederken bulduğunda, Terrell ikisini de spor salonuna sürükledi ve artık zorlukla yürüyebildikleri ana dek onları ileri geri

koşturup depar attırdı. “beni sinirlendirmeyin,” dedi Terrell. “Ben sizi gerçek bir adama dönüştürmeye çalışıyorum. Aptal hayvanlar gibi davranmaktan vazgeçin.”

Terrell gençlerle İncil çalışması yaptı ve onlarla dua etti. Terrell Hristiyan bir adamdı ve onları Tanrı’nın yarattığını, Rab’bin onları kurtardığını bu gençlerin bilmelerini istedi. Yaşamlarının Tanrı’ya övgü getirmesini ve insanlara faydalı olmalarını istedi. Yeryüzündeki tüm insanların günahlarını, en büyük günahlarımız da dahil olmak üzere hepsini kaldırmak üzere, bir suçlu gibi çarmıhta ölmüş olan Mesih İsa’yı onlara öğretti. Bizlerin öldükten sonra yeniden dirilebileceğimizi vaat ederek, İsa’nın öldükten sonra nasıl yeniden dirildiğini onlara anlattı.

Deshawn Terrell’e yakınlaştı ve gittikçe ona daha fazla güvendi. Terrell’e zihnini bunaltan çok şeyin var olduğunu anlattı. Terrell de “eğer günahların ağırlığı seni aşağı çekiyor ise onları itiraf etmen gerekir” dedi. Deshawn yaşlı kadına nasıl saldırıp onu soyduğunu ve cüzdanını çaldığını ve likör dükkanına nasıl dalıp orayı soyduğunu itiraf etti. Bunlar, şimdi hakkında berbat hissettiği şeylerdi.

“Deshawn, Mesih İsa senin günahlarını bağışlar” dedi Terrell. “Mesih bu sebepten geldi, çarmıhta kanını döktü ve öldü –benim ve senin gibi günahkarlar için Mesih’in dünyaya gelmesinin sebebi buydu. Ve Rab İsa Mesih seni doğru yola yönlendirmek ister.”

Terrell bir anlığına düşündü ve sonra sordu, “Sen o bayanın nerede yaşadığını biliyor musun?”

“Evet, O, ben ve anneme uzak olmayan bir apartmanda yaşıyor.”

“Biz o kadına gideceğiz. Sen onunla işleri yoluna koyacaksın… ve likör dükkanının sahibiyle de görüşeceksin. Ve eğer onlardan birisi sana karşı suç isnat etmek isterlerse –şu an birkaç sene sonra olsa dahi –sen bir erkek gibi dimdik duracaksın ve her ne ceza gelirse kabul edeceksin. Anlıyor musun?”

Deshawn başını salladı. Korkmuştu … fakat ayrıca rahatlamıştı da. Kalbini bir hortumla temizlenmiş gibi hissetti; kalbinin güçlü bir şekilde attığını duyabiliyordu

Mahalledeki kadına ve likör dükkanı sahibine

konuşmaya Terrell ile Deshawn birlikte gitti.

Terrell kadına, dava açmak isteyip istemediğini sorduğu zaman, kadın hayır dedi. “Fakat ayak işlerimi yapmaları için birilerini kullanabilirim” dedi. Deshawn tüm gülümsemesiyle yardım etmekten onur duyacağını söyledi. Bundan sonra Deshawn o yaşlı kadın için bir torun gibi oldu.

Terrell likör dükkanına gittiği zaman, sahibine davacı olmayı isteyip istemediğini sorduğu zaman, adam bir an düşündü. “Bilemiyorum” dedi. “Bu genç adamın suçunu itiraf etmek için bana gelmesine saygı duyuyorum fakat bana çok zarar verdi.”

Deshawn, “Efendim, eğer bana müsaade ederseniz” dedi, “Ben, kırdığım ya da götürdüğüm her şey için iki katı ödeme yapana değin sizin için çalışacağım.” Deshawn’ın gözlerinde dürüstlük vardı ve dükkan sahibi etkilenmişti.

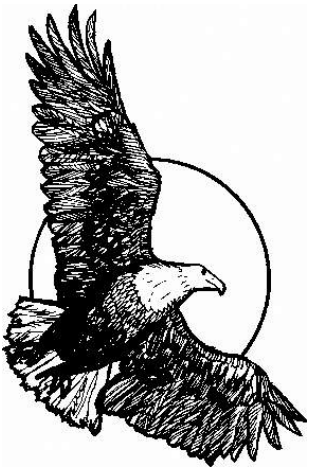
“Evet, tamam,” dedi dükkan sahibi. Ve Deshawn onun için çalışmaya başladı … borcunu ödedikten sonra da onun için çalışmaya devam etti.

Desahwn okulda kaldı ve iki yıl basketbol takımında oynamaya devam etti. Kolej izcileri onun oyunundan çok etkilenmişti ve Terrell'in yardımıyla Indiana'daki bir kolejden burs kazandı.

Deshawn, kolejden burs ile ilgili bir mektup aldığı zaman koşarak Terrell'in spor salonuna geldi. "En iyi kısmın ne olduğunu tahmin et!" Derken yerinde duramıyordu.

"Nedir en iyi kısım, Deshawn?"

"Güney Indiana'daki bir takım –Onlar Kartal! Ben bir Kartal olabilirim!"



Terrel onu kucakladı. "Sen kesinlikle bir Kartal'sın, genç adam. Rab seni yükseltti. Şunu daima hatırla: 'RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur, kanat açıp yükselirler kartallar gibi' (İşaya 40:31). Şimdi sana güç veren Tanrı'dır; doğru yolda kal, onun adına doğru yolunda devam et. Sen artık genç suçlu bir adam değilsin,

Deshawn. Sen bir Hristiyan adamsın. Sen yüreğinde Mesih'in adıyla yaşıyorsun ve yaptıklarınla da bunu başkalarına gösteriyorsun."

O yıl sonbahar geldiğinde, Terrell ladonna'ya, Deshawn'ın eşyalarını toplaması ve Indiana'daki okula götürmesi için yardım etti. Onlar bir Pazar günü kiliseden sonra ayrıldılar.

Ders: RAB bizi yükseltir

Davut Mezmur 23'te Tanrı'nın onun için yaptıklarını tanımladı. Davut dedi ki, "RAB beni yükseltir; O bana yeni güç verir. O'nun adını onurlandırmam için o bana doğruluk yollarında önderlik eder."

Her birimizin yaşamlarında Rab bizi yükseltmek ve yaşamlarımızı doğru yöne çevirmek için gayretle çalışmaktadır. Doğru yön, Tanrı'yı onurlandırmaya yönelik bir doğrultuda yaşıyor olduğumuz zamandır. Kendi öz gücümüzle yaşamlarımızı o şekilde yaşayamayız. Kendi başımıza biz, kendi günahlarımızın içine batmaya meyilli günahkarlarız –zararlı alışkanlıklar ve davranışların içine doğru. Bazılarımız en utanç verici suçlara dahi batmışlardır.

Fakat Tanrı bizi tuttuğu zaman, bizi kaldırır. Davut diğer bir Mezmur'da şöyle söylemiştir: "Ölüm çukurundan, balçıktan *çıkardı (yükseltti)* beni, ayaklarımı kaya üzerinde tuttu, kaymayayım diye. Ağzıma yeni bir ezgi, Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu. Çokları görüp korkacak ve RAB'be güvenecekler" (Mezmur 40:2-3). Kendi günahkar yaşamlarımızın çamuruna saplanmışız ve Tanrı bizi buradan dışarı çekmiş (yükseltmiş), bizi temizlemiş ve sabit bir şekilde durmamız için bize doru bir zemin vermiştir. Tanrı'nın bizim için yaptıklarını gördüğümüzde, sevinçle zıplayıp ilahiler söylemek isteriz. Ve yaşamlarımızı Tanrı'yı onurlandıran bir doğrultuda yaşamak isteriz. Ve Tanrı, O'nun adını onurlandırmamız için doğruluk yollarında bize rehberlik eder.

Yaşamlarınızda Terrell gibi ve Deshawn'a olduğu gibi yükseltilmiş insanlar olduğu için Tanrı'ya şükredin –Tanrı'nın el uzatıp sizi kaldırmaya ve doğru bir yola koymaya alıştığı insanlar için şükredin. Ve etrafınıza bakın; görebileceğiniz imkanları görmeye çalışın. Şimdi İsa adının onuru için doğru yolda yürüyorsunuz, siz de Terrell gibi birisi olabilirsiniz, yardım sağlayan ve diğerlerine Hristiyan tanıklığını gösteren birileri olabilirsiniz; ya da ladonna'nın arkadaşı

Shanice gibi birileri olabilirsiniz. Eğer kendi başınıza birilerine tamamıyla yardım edemezseniz, belki onların, yardım görebileceği birileri ile bağlantı kurmasını sağlayabilirsiniz –bir pastor ya da başka bir Hristiyan arkadaş gibi birileri.

Tanrı olmadıkça yaşamlarımız güçsüz kalır. Deshawn mahallesinde bir ergen olarak kabadayı rolü yapmaya çalıştığı gibi, bizler de güçlüymüşüz gibi rol yapabiliriz. Fakat gerçek güç böyle değildir. Sahte güç yalnızca zorbalık ve günahkarlıktır. Gerçek güç Tanrı'dan gelir, gerçek güç İsa'nın bize vermiş olduğu bağışlanma ve yeni yaşamdan gelir. Diğer bir Mezmur'da şöyle yazılmıştır: "İtilip kakıldım, düşmek üzereydim, ama RAB yardım etti bana. RAB gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni" (Mezmur 118:13-14).

Sizin kurtuluşunuz olan Tanrı'ya şükürler olsun. Mesih İsa aracılığı ile tüm günahlarınızı ve suçlarınız bağışladığı için Tanrı'ya şükredin.

Şimdi yaşamınızla Tanrı'yı onurlandırın – gücünüz için O'na dayanın. Şimdi sizler İsa Mesih'in adını taşıyan birisiniz. Sizler bir Hristiyan'sınız.

RAB sizi yükseltmiştir. O size yeni bir güç vermiştir. O'nun adını onurlandırmanız için size doğruluk yollarında rehberlik edecektir.

— Terrell'in spor salonunda "RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur, Kanat açıp yükselirler kartallar gibi" diyen ayet yazılı idi.
— İmanlı bir adam olan Terrell, herkesin Tanrı'yı tanımasını, yaratan ve kurtaran Tanrı'ya iman etmesini, herkesin Tanrı'nın görkemi için yaşamasını istedi; ve kendisi buna göre yaşadı.
— Terrell herkese Mesih'in en ağır günahları ödemek ve insanları kurtarmak için çarmıha gittiğini öğretmeye çalıştı. Mesih ölümü yenmiş olduğu için, O'nun bizlere verdiği diriliş vaadinin gerçek olduğunu öğretmeye çalıştı.
— Deshawn vicdanına yük olan günahlarını Terrell'e itiraf ettiği zaman, Mesih'in günahları bağışladığını öğrendi. Mesih en kötü günahlar için ölmüştü. Deshawn günahları itiraf edip tövbe edince, zarar verdiği insanlarla barış yapmak ve af dilemek için girişimde bulundu.
— Deshawn Hristiyan bir adam oldu; Mesih'in adı uğruna yaşadı ve yüreğinde Mesih olan

bir kimsenin yaşaması gerektiği gibi yaşadı; Mesih'e tanıklık ederek yaşadı.

— Mezmur 23'te Davut "Rab canımı tazeler; kendi ismi uğrunda beni doğruluk yollarında güder" diye dua etmişti. Rab bizleri O'nun adı uğruna yaşamamız için güçlendirir.

— Bizler kendi gücümüze güvenerek iyi (adil, doğru, kutsal) yaşayamayız. Çünkü günahlı benliğimiz bizleri günaha doğru çeker. Aklımızla ve yüreğimizle günaha eğilimli olan varlığımızın, ölümden dirilen Mesih tarafından güçlendirilmesine ihtiyacımız vardır.

— Mezmur 40'ta Davut "RAB beni çamur çukurundan çıkardı, ayaklarımı kaya üzerinde tuttu, ağıma bir övgü ilahisi koydu" diye dua etti.

— Eğer tövbe ettiyseniz, yüreğinizde Mesih vardır. Ve siz Tanrı'ya şükrederek yaşamayı istersiniz; Tanrı'nın size ulaşmak ve sizi çamurdan çıkarmak için kullandığı diğer insanlar için, ayaklarınızı doğruluk yollarına getirmenize yardım eden kimseler için, şükran dolu bir şekilde yaşamayı istersiniz. Başkaları da benzer bir şükranla yaşasınlar diye yaşarsınız.

— Mesih İsa'yı onurlandıran doğruluk yollarında yaşarsanız, Tanrı'nın başkları

aracılığı ile size gönderdiği yardımı, siz de başkalarına götürmek için yaşarsınız.



Bölüm – 4
RAB beni güvende tutar

1 RAB çobanımdır…
4 Ölüm gölgesi vadisinde gezsem bile,
Kötülükten korkmam; çünkü sen benimle
berabersin; Senin çomağın, senin değneğin —onlar
bana teselli verir.

Tom ve Tina'nın Öyküsü

Tina, Tom ve üç çocukları Seattle'a bir gezi yapmışlardı. Seattle, güney Colaroda'daki evlerinden kilometrelerce uzaktaydı fakat onlar oradaki çok yakın arkadaşlarının bir düğününe katılmak istediler. Ayrıca yol üzerinde görmeğe değer çeşitli geziler planladılar. Kuzeybatıya olan yolculuklarının bir parçası olarak Swtooth National Forest alanında kamp yaptılar. Evlerinin yolundan güneye doğru, Pasifik Okyanusu'nun sahil şeridi aşağısına doğru

biraz uzaklaşmaya karar verdiler. Oregon'da bir milli parkta gecelemek için kamp kurarak akşam üzeri suya düşen güneşi izlediler. Tom her şeyi önceden haritalandırmıştı. Oregon merkezin karşısında eyaletler arası ücretsiz yol sistemine bağlanıp eve gidebilecekleri bir kuzey güney otoyolu bulunuyordu.

Sabah oldu ve onlar güneşle birlikte uyandılar. Sahilde kahvaltı hazırladılar –bir ateş üzerinde çubuklara geçirilmiş sosisleri. Ayrıca granola barları (kuru meyve ve tahıl karışımı) ve meyveleri vardı. Çocukları, basit yemeklerle eğlenebilecek kadar küçüktü. Haley 5, Rose 3 yaşındaydı; ve Zack henüz bir yaşında bile değildi. Kahvaltı bitip kamp ateşi söndükten sonra, tekrar toparlanma ve yola koyulma vaktiydi. Okyanusa son birkaç bakıştan sonra herkes aile karavanındaki koltuklarda kemerlerini bağladı ve yola koyuldular.

Yolun doğuya doğru ilerleyen kısmı zordu, çünkü yol dağları dik bir açıyla sarmaktaydı. Kıvrımlı yoların her iki tarafında ağaçlar sıralanmıştı. Şimdi, çocuklarla birlikte araçta ilerlerken, Tina gerginleşmeye başlıyordu. Endişeleniyordu çünkü yolun dar şeritleri ve ileriyi görmesi zor olan her kritik dönüşler, yalnızca onun tansiyonunu artırıyordu.

Sonrasında yol çalışması yapılmakta olan bir bölüme geldiklerinde işler kötüleşti, yolculuk keyfi diye bir şey kalmadı. Yol gittikçe daraldı, trafik daha da tıkandı. Tina gerilmeye başladı, çünkü ailenin evden bu yana Oregon sahili boyunca yaşadığı yolculuk keyfine, burada



eklenen stres değmemişti. Kötü bir rota planladığı için Tom'a bağırmak istedi… fakat çocukların önünde dilini tuttu. Tom da gergin hissediyordu, çünkü karısının kısmen de olsa, tansiyonuna yenik düştüğünü söyleyebilirdi.

Dağların doğu sırtından aşağıya inip, vadinin düzlüğündeki şehre ulaştıklarında rahatlamışlardı. Benzin almak için bir yerde durdular ve çocuklara biraz içecek ve atıştırmalık aldıktan sonra yollarına devam ettiler. Şimdi Tina direksiyonda sırasını aldı. Aracı o kullanırken daha az stresliydi. Bu şekilde bir şeylerin kontrolünü biraz daha ondaymış gibi hissediyordu.

Çok geçmeden Tina'nın hislerinin kontrolü zayıfladı. Dağların doğusu, Oregon çorak bir çöl gibi göründü. Yaklaşık bir buçuk saattir

doğuya direksiyon sallıyorlardı ve hiçbir şey görünmüyordu. “Gerçekten, hiçbir şey görmüyoruz –görmeye değer bir şey yok!” diye düşündü Tina. Ne sığır ne çiftlik vardı. Ne bir şehir ne de karada yaşayan birilerinin izleri vardı. Yerde güçlükle büyüyen otlar vardı. Ve yarım saatlik sürüş boyunca yol üzerinde başka herhangi bir araba da görmemişlerdi. Önlerinde ya da arkalarında hiç kimse yoktu ve önlerinden gelip geçen kimse de yoktu.

Tina endişelerini tutamayarak, “Eğer burada yakıtımız bitseydi, ne olurdu?” diye ağzından kaçırdı.

Tom “Yığınla var” diyerek onu inandırmaya çalıştı. “Depoyu bir saatten az önce doldurduk.”

Tina neredeyse çığlık atarak “Fakat dışarıda **hiçbir şey** yok!” dedi. Gerçek şu ki arka koltuktaki çocuklar, artık onun kendisini kontrol etmesine yetmiyordu. Onun olgunca olmayan duyguları açıkça belli oluyordu.

“Cep telefonunu kontrol et; sinyal alabiliyor musun” diye Tom’a sordu.

Tom telefonuna baktı ve hiç sinyal yoktu.

Korkuları tarafından boğulmakta olan Tina

“Bak, burada ölebiliriz!” diye inledi.

Hayley arka koltuktan konuştu. “Anneciğim, bence cep telefonu çalışmasa dahi Tanrı bizim nerede olduğumuzu bilir.”

“Bu hatırlatma için teşekkürler, Hayley” dedi babası. Küçük kızın inancı bir anda herkesi sakinleştirdi.

Tina dışarıdan sakin görünmeye çalışsa da, zihnindeki endişeler sessiz duramıyordu. Bir yarım saat daha arabayı sürdü. Hâlâ yolda başka bir araç görmediler. Hâlâ etraflarındaki manzara olabildiğince ıssızdı.

Tin araç kullanırken her şeyi fark etmeye eğilimliydi. Azami derecede doğuştan tedbirli olmaya eğimliydi. Şimdi karavanın gösterge tablosunda ısı ayarını fark etmeye başladı. Motor ısısı normal ölçüsünün üzerine çıkmaya başlıyordu.

“Tom, motor gittikçe ısınıyor. Motor su kaynatırsa ne olur?” Tina’nın sesinde panik bir ton mevcuttu.

Tom eğildi ve baktı ve “Hımm, bir gözün onun üzerinde olsun; şu an için sorun yok gibi. Fakat hızını biraz azalt” dedi.

Tina, hız limitinin yaklaşık on mil üzerinde gidiyordu. Gerginliği içinde, yalnızca aileyi gidecekleri yere ulaştırmak istiyordu. Hızını biraz azalttı. Fakat motor ısınmaya devam etti.

“Hadi biraz yol kenarına çekelim, “ diye önerdi Tom. “Motoru biraz soğutalım.”

Dışarısı sıcaktı. Çocuklar huysuzlaşmaya başladı. Zack ağlamayı bırakamadı. Tina onu tutup yatıştırmaya çalıştı fakat kısa süre içinde o da kontrol edilemez biçimde ağlamaya başladı. Büyük olasılıkla anneleri korktuğu için, Hayley ve Rose da korkmuşlardı. Tom herkesi sakinleştirmeye çalıştı. “Hadi hepimiz dua edelim” dedi ve Tanrı’dan onları güvende tutmasını, melekleriyle onları korumasını diledi. Tom güvenilir bir sesle dua etti fakat o da endişeliydi. “Ben yeniden sürmeyi deneyeceğim” dedi. “Yavaş gidip motoru serin tutmaya çalışacağım.”

Tom saatte yalnızca yaklaşık kırk mil seyahat ederek sürdü. Çok geçmeden dikiz aynasında arkadan bir aracın yaklaştığını gördü. Tom yavaşladı ve sinyallerini açtı. O durduğundan diğer arabanın da durabilmesini umuyordu. Belki araba motorları konusunda bir şeyler bilen ve karavanının kaportasının altından

bakıp sorunu çözebilen birileri olabilirdi. Araba yaklaşırken, Tom onun bir devriye arabası, bir eyalet polisi, olduğunu fark etti. Tom dikiz aynasında bir devriye aracının ışıklarını görmemiş gibiydi. Bu durum çoğu zaman hız yapması ya da başka bazı trafik kurallarını ihlal ettiği için başının belada olduğu anlamına gelmekteydi. Fakat bugün, arkasında kırmızı mavi parlayan emniyet ışıklarını gördüğünde, Tom sevinmişti. Tina rahatlamış biçimde derin bir iç çekerek nefes aldı. Eyalet polisinin varlığı onları rahatlatmıştı. Yolda yalnız değillerdi. Orada onları gözleyen birileri vardı.



“Size nasıl yardımcı olabilirim millet?” diye sordu memur, karavanın yanına doğru yürüdüğünde.

“Sadece burada bulunarak bize zaten yardım ettiniz!” dedi Tom. “Tüm bu yol boyunca yalnız olduğumuzu düşündük!”

Tom durumu açıkladı. Devriye, onların sonraki şehre, şimdiden yaklaşık 40 mil uzakta olan, vardıklarından emin olana değin onları arkalarından takip edeceğini söyledi. O şehirdeki bir tamirci onların motor problemini

düzeltirken, eve olan yolculukları yarım gün gecikti. Fakat onlar sağ salim eve vardılar ve neticede, önemli olan tek şey buydu.

Tina çocukları birer birer yatağa yatırırken, Rose ona şöyle dedi, “Anneciğim … bizi durdurup yardım eden polis memuru … o bir melek miydi?”

Tina kızına “Evet, o dualarımıza bir cevaptı, kesinlikle!” dedi. Yolculukları boyunca onları gözettiği için Tanrı’ya şükreden bir dua etmek için Rose’un ellerini tuttu.

Ders: RAB bizi güvende tutar

Burada, yeryüzünde yaşamlarımıza bir şoför koltuğunda devam ederken, kontrolün bizde olduğunu düşünüyor gibi olabiliriz. Fakat kontrol edemeyeceğimiz pek çok sorunu da tecrübe ederiz. Yaşamımızın her günü sahilde bir gibi yürüyüş değildir. Bazı günler her şey korkutucu ya da tehlikeli görünür. Yaşamlarımızın bazı kısımları tamamen bir başımıza kaldığımız uzun, kimsesiz yollar gibidir. Tina’nın hiçliğin ortasındaki o yolda ailesinin güvenliği için hissettiği korku, bizim de zaman zaman hissettiğimiz bir şeydir. Ve biz

zaten bizi gözeten birine sahibiz –Tanrımız RAB.

Olduğumuz her yerde Tanrı'nın bizi gözettiği üzerine düşündüğümüz zaman, doğal içgüdümüz korkuya kapılmaktır. Çünkü biliriz ki Tanrı mükemmeldir ve tüm dünyaya hükmeder. Çünkü O'nun itaat etmemiz gereken kurallar koyduğunu biliriz ve biz sıklıkla onun kurallarına itaatsizlik suçunu işleriz. Tanrı konusunda hissettiğimiz şey çoğu zaman Tom'un otoyolda eyalet devriyelerini gördüğünde hissettiği şey gibi olabilir. Tanrı üzerine düşünmek bizi kızgın ya da suçlu yapabilir çünkü biz onun kanunlarını çiğnediğimizi biliriz. Fakat biz yaşamlarımızda nasıl yalnız ve korunmasız olduğumuzu fark ettiğimiz zaman, Tanrı'nın tam burada, arkamızda olduğunu düşünmek, bizi korku yerine huzurla doldurur. Her şeyi kontrol eden Tanrı, bizi gözetmektedir, biz sıkıntıdayken kurtarmak üzere hazırdır. Yaşamımız boyunca bize rehberlik eden Tanrı'ya sahip olmak, kimsesiz bir otoban boyunca bize refakat eden bir eyalet polisine sahip olmaktan daha iyidir. Bizim yanımızda olduğunu bilmekle, hiçbir şeyin gerçekten bize zarar veremeyeceğinden emin oluruz. "Tanrı bizden yana ise, kim bize



İsa fırtınayı durduruyor.

karşı olabilir?" diyen İncil, "Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?" diye de hatırlatır (Romalılar 8:31-32). Tüm dünya tüm kötülüklerin en kötüsünde iken ve herkes Tanrı'nın tüm kuralları çiğnenmiş iken, Tanrı bize Mesih İsa'yı verdi. "Pek çok günahtan sonra verilen Tanrı'nın armağanı, bizleri Mesih aracılığı ile Tanrı'da akladı, doğru kimseler yaptı" (Romalılar 5:15-16).[1] "Bir zamanlar hepimiz Tanrı'nın düşmanlarıyken, bizim için ölen Mesih İsa aracılığı ile bizler Tanrı'ya geri getirildik" (Romalılar 5:10).[2] Bu Tanrı yaşamlarımızı (davranışlarımızı) yönetmek için bize Yasa'sını verdiği gibi, İsa'nın bizim Kurtarıcımız olduğuna dair İyi Haber'i de bize vermiştir. Bizler kendimizi doğru ya da iyi olmayan yollarda bulduğumuz zaman, Tanrı bizi terk etmez. Bizim güvenliğimiz ve

---

1 Romalılar 5:15 Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin (Adem'in) suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış (armağan) birçokları yararına daha da çoğaldı. 16 Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı.

2 Romalılar 5:10 Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. II.Korintliler 21 Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

kurtuluşumuzla ilgilenen Tanrı'yı bilmek, bize sevinç verir; bize gelen ve yaşamlarımızın her neresine olursak olalım bizi bulup yakından bizi izleyen Tanrı sayesinde pak bir sevinçle dolarız.



Davut'un Mezmur'u bize çobanımız Rab'bin daima bizimle olduğunu hatırlatır. "En karanlık vadinin içinde yürüsem bile korkmayacağım" dedi Davut. Rab'be baktı ve "Sen benimlesin, çomağın, değneğin güven verir" diye itiraf etti (Mezmur 23:4).

Davut bir çobandı daha yeşil otlak olan yerleri bulmak için zorlu patikalar boyunca sürüye rehberlik etmenin ne denli zor olduğunu biliyordu. Bir çoban olarak Davut için "en karanlık vadiler," güneş ışığının engellendiği kayalık bölgelerin içindeki gölgeli boşluklardı; ve yabani hayvanların pusu kurmak için seçtiği yerlerdi. Bir çobanın beline sıkıştırdığı ağır bir sopası (çomağı) olurdu. Bu değneği koyunlarına saldıran herhangi bir vahşi hayvana karşı kullanmak üzere bir silah olarak taşırdı. Ayrıca bir çoban yürürken kullanmak için ucu bükülmüş uzun bir baston taşırdı. Bu

bastonun bükülmüş ucu ile düşmüş (incinmiş, çamura batmış v.s.) koyunu çevirir ve onu güvenli bir şekilde çekip kaldırabilirdi.

Tanrımız RAB bizimle aynen böyle bir şekilde yakından ilgilenir. O'nun bizi gözetme ve koruma usulleri vardır. O bize saldıran kötülükleri kovar. Bizler tehlikeli yollara saptığımızda ya da yaşamlarımızda yanlış yerlere döndüğümüz zaman bizi yakalar ve bizi beladan çekip çıkarır.

Mezmurlar'ın bir diğerinde Davut, yaşamında Tanrı'nın nasıl istikrarlı bir şekilde var olduğu hakkında yazmıştır. Davut'un bu ayetlerdeki sözleri, Tanrı'nın bizim üzerimizde tam olarak nasıl gözlere sahip olduğunu anlatır (Mezmur 139):

1 Ya RAB, sınayıp tanıdın beni.
2 Oturup kalkışımı bilirsin,
Niyetimi uzaktan anlarsın.
3 Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin,
Bütün yaptıklarımdan haberin var.
4 Daha sözü ağzıma almadan,
Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.
5 Beni çepeçevre kuşattın,
Elini üzerime koydun.
6 Kaldıramam böylesi bir bilgiyi,
Başa çıkamam, erişemem.

7 Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan,
Nereye kaçabilirim huzurundan?
8 Göklere çıksam, oradasın,
Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın.
9 Seherin kanatlarını alıp uçsam,
Denizin ötesine konsam,
10 Orada bile elin yol gösterir bana,
Sağ elin tutar beni.

Davut'un sözleri nettir: her nereye gidersek, her ne kadar ıssız yerlerde ya da yalnız başımıza kalırsak kalalım, Tanrı koruyucumuz olarak bizimle oradadır. Bizler telefon sinyalinden uzakta olabiliriz fakat Tanrı hiçbir zaman bizden uzakta değildir. Korkuyor olabiliriz ve yaşamın bizi nereye götürdüğünü bilemeyebiliriz fakat Tanrı her şeyi bilir ve görür; ve tüm yol boyunca bizi tutmaya çalışacaktır.

Ve bizi izleyen bir tek Tanrı değildir. Ayrıca Tanrı'nın daima bizleri gözeten melekleri olduğu da söylemiştir. "Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?" (İbraniler 1:14). "Sen RAB'bi kendine sığınak, Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için… Tanrı meleklerine buyruk verecek, gideceğin her yerde seni korusunlar diye" (Mezmur 91:9, 11).



Petrus'un hapishaneden çıkması için bir melek yol gösterir.

Böylece şu güvenceye sahibiz: İsa Mesih aracılığı ile Tanrı'nın ev halkı olarak güvenlikte olacağız. Gittiğimiz her yerde Tanrı'nın bizzat kendisi bizi izliyor ve melekleri bizi gözetiyor.

Fakat ya yaşamlarımızdaki durumlar kötüden daha kötüye giderse? Ya Tom, Tina ve çocuklarının öyküsü, daha farklı sonuçlansaydı? Ya arabaları ıssız yolda bozulsaydı ve kimse onlara yardıma gelmeseydi? Ya problemler birbiri üzerine yığılıp da bizi rahatlatacak ya da kurtaracak hiç kimse olmadığında yaşamlarımızda ne olurdu? Bu, Tanrı'nın bizi terk ettiği ya da bizi artık umursamadığı anlamına mı gelir?

Hayır, Tanrımız RAB her zaman bize çobanlık etmektedir –yaşamın en karanlık köşelerinde yürürken ve Tanrı'nın, sorunlarımızın farkında olduğunu bizler görmezken bile, Tanrı bize çobanlık etmektedir. Tanrı yalnızca bizler iyi zamanlarda yaşarken sorunlara geçici çözümler sağlayan bir Tanrı değildir. Tanrı'nın nihai amacı bu yaşamın ötesinde, O'nunla cennette sonsuza dek birlikte olmamız için bize önderlik etmektir. İsa'nın kiliseye verdiği öğretmenlerden birisi şöyle dedi: "Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak,

Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum" (Filipililer 3:13-14). Aynı öğretmen (Elçi Pavlus) bizi Tanrı'nın koruma ve gözetiminden emin kılan şu ayetleri de söylemiştir: "Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir" (Romalılar 8:38-39).

Pavlus'tan çok da uzun bir zaman önce yaşamış olan başka bir Tanrı adamı, ölümün bile bizi Tanrı'nın koruyan gözetiminden ayıramayacağını açıklamıştır. Hayatında her şey ters giderken ve sağlığı harap olmuşken, yaşamı ellerinden kayıp gidiyormuş gibi hissederken, bu adam şöyle demişti: "Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını, sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum. Derim yok olduktan sonra, yeni bedenimle Tanrı'yı göreceğim. O'nu kendim göreceğim, Kendi gözlerimle, başkası değil. Yüreğim bayılıyor bağrımda!" (Eyüp 19:25-27).

Hristiyan insanlar olarak bizler bugün, yarın ve sonsuza dek yaşamımız için İsa'ya güveniriz.

Karşılaştığımız her ne tehlike ve sıkıntı olursa olsun, bizler güvenle Rabbimiz'e şunu söyleyebiliriz: "Ben korkmayacağım. Sen benimlesin" (Mezmur 23:4). Yaşamlarımızda zor zamanlardan geçiyor olmak kötü bir şey değildir. Böylesi tecrübeler, oldukça korkutucu bir yolda seyahat etmek gibidir, fakat biz biliriz ki yol bizi gerçek evimize götürür ve biliriz ki Tanrı bizimledir. Ve böylesi tecrübeler, her zamankinden daha fazla Tanrı'ya güvenmemiz gerektiğini öğretir. Rab her zaman düştüğümüzde bizi tutmak için oradadır ve biz ölürken bile Rab yanı başımızdadır. "Tanrı'nın lütfuyla ölümden dirileceğiz" (Filipililer 3:11).[3]

RAB bizim çobanımızdır. Bizler en karanlık vadilerden geçerken bile, Rab bizimle olduğu için korkmayacağız. O'nun çoban değneği bize teselli verir.

— Tom ve Tina'nın öyküsünde, kızları Hayley, Tanrı'nın ıssız yerlerde bile olsa, kendileriyle birlikte olduğunu hatırlattı.
— Tom ailesini sakinleştirmek için Tanrı'ya dua etti. Meleklerini görevlendirmesi ve

3 10-11 Ölümünde O'nunla özdeşleşerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

kendilerini korumaları için Tanrı'nın yardımını diledi.

— Eve döndüklerinde Tina ve kızı Rose yolculuk boyunca Tanrı onları koruduğu için şükran duası yaptılar.

— Tanrı hakkında düşündükçe bazıları kızabilir ya da suçlu hissedebilirler; çünkü Tanrı'nın Yasası'nı bozduklarını bilirler.

— Yaşamlarımızda ne kadar yalnız ve korunmaya muhtaç olduğumuzu anlarsak, Tanrı'nın bizi korkutmak yerine teselli etmek için yanımızda olduğunu da öğrenebiliriz.

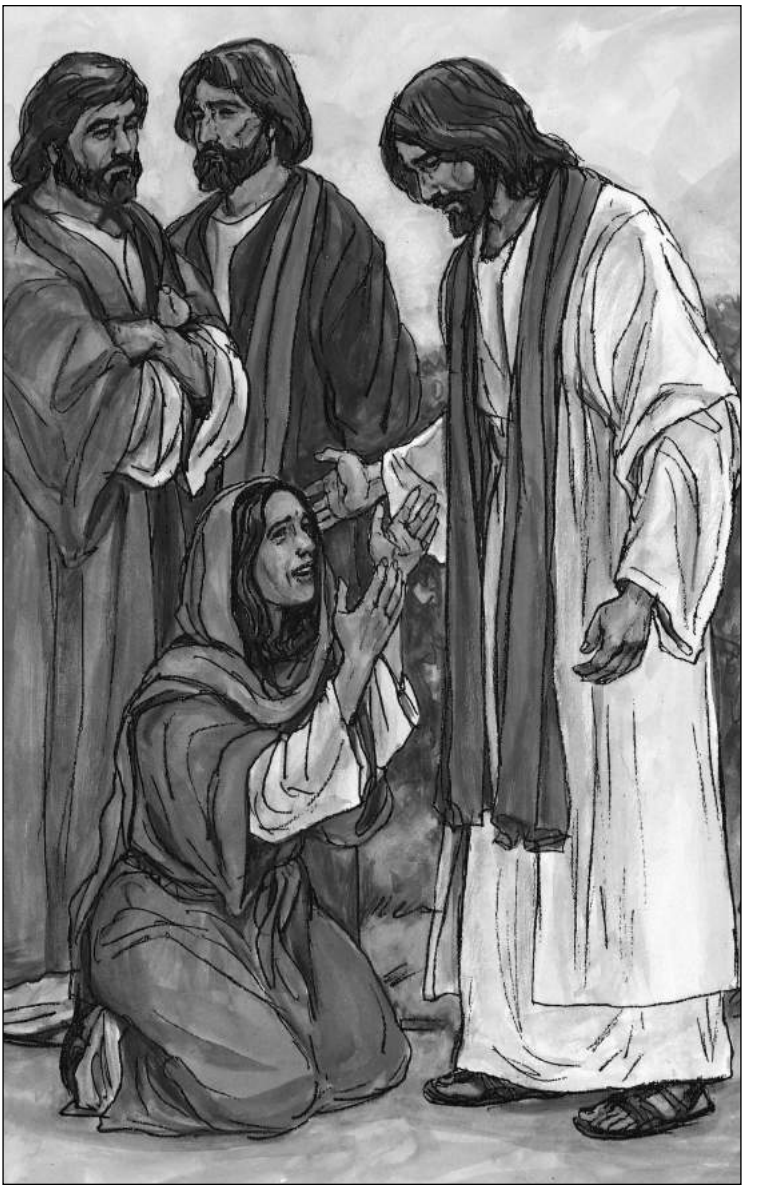
— Davut Mezmur'da "Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam" derken Tanrı'nın her zaman kendisi ile birlikte olduğundan emindi.

— Davud Rab'be baktı ve "Çomağın, değneğin güven verir bana" diye ilan etti.

— Mezmur 91'de "Tanrı meleklerine buyruk verecek, gideceğin her yerde seni korusunlar diye" söyleyen ayet, Tanrı'nın bizlere güven veren bir başka sözüdür.

— Hiçbir şeyin bizi Tanrı'dan ayıramayacağı güvenine sahibiz. Çünkü Mesih'in bizler ve kurtuluşumuz için ne yaptığını biliyoruz.

— Ölürken Tanrı bizim yanımızdadır. Tanrı'nın lütfu ile ölümden dirilişimiz olacağını biliyoruz .



Kenanlı bir kadın Mesih İsa'dan yardım istiyor.



Bölüm – 5
RAB bana yeni bir yaşam verir

1 RAB çobanımdır…
5 Düşmanlarım karşısında önüme sofra kurarsın;
Başımı yağla meshedersin;
Kâsem taşkındır.

Charlotte'un Öyküsü

Charlotte New Orleans'ta bir iş kurmuştu. Radyo ya da gazete, işinin reklamını için uygun değildi fakat sokaktaki konuşmalar ve internetteki resimler müşterileri cezbetti. Charlotte bir eskort ajansı işletti. Aslında bu, bir fuhuş işiydi. Charlotte'un bizzat kendisi fahişelik yapmıştı. Şimdi 30'lu yaşların ortasındaydı ve ajansın başına geçmişti. Daha genç kızlar şimdi para için, cinsel açlığı olan adamlara seks temin etmek üzere onun için

çalışıyordu. Charlotte paradan büyük bir payı kendisine alıyordu, çünkü müşterileri o bulup gerekli ayarlamaları yapıyor, kızları için güvenliği saplıyordu. Charlotte'un işi büyük para yaptı. Kendisi ve oğlu Logan, rahat bir apartman dairesinde iyi şekilde yaşadılar.

Logan bir hata idi, Charlotte kendisini pazarladığı zamanlarda hamilelikten korunma konusunda bazen tembellik yapmıştı. Hamile kaldığı zaman bebek sahibi olmaya karar verdi. O hiçbir zaman hiç kimseye aşık olmamıştı ve bebek onun için dünyalar anlamına gelmişti. Şimdi Logan beş yaşındaydı ve okula gitmeye hazırdı.

Charlotte'un işi çoğunlukla onu geceler boyunca geç saatlere dek onu ayakta tutuyordu. Bu yüzden sabah erken saatlerden öğleden sonra geç vakitlere dek uyurdu. Logan, o saatlerde bakıcısı olan bir komşuyla kalırdı. Logan'ın bakıcısı Maria'nın da beş yaşında bir oğlu vardı. Maria bir Hristiyandı. O, Charlotte'un yaşamını nasıl kazandığını biliyordu. Charlotte ile o konuda konuşma cesaretini bir türlü kendinde bulamadı ya da ne söylemesi gerektiğini bilemedi. Fakat o Logan'ı, kilisede sabahları olan bir yaz programına davet etti ve Charlotte tamam dedi.

Logan kilise programını sevdi. Annesine şöyle dedi, “Her zaman oradaki okula gitmek istiyorum!” Kilise bir okul işletiyordu, böylece Charlotte Logan’ın kayıt olması için gerekli evrakları doldurdu.

Maria okul müdürü ile konuştu. “Logan’ın annesi hakkında belki bilmeniz gereken bir şey var” dedi ve Charlotte’un ne gibi bir iş yaptığını anlattı. Okul müdürü şöyle cevap verdi, “Peki, Charlotte’un okuldaki diğer velilerden bir farkı yok. Biz tüm velilerin bir dizi İncil sınıfına katılmalarını istiyoruz, böylece çocuklarına okulda nasıl bir inanç öğrettiğimizi bileceklerdir. Eğer Charlotte bunu yapmayı kabul ederse, onun oğlu da okulumuzdaki diğer herkes gibi karşılanır.”

Charlotte bunu kabul etmişti, asistan pastor Stephen’ın öğrettiği sınıflara başladı. Haftada bir kez Stephen öğleden sonra Charlotte ile buluştu. Charlotte ondan Tanrı’nın dünyayı ve ilk insanı nasıl yarattığını öğrendi. Tanrı’nın yarattığı bazı melekler Tanrı’ya karşı gelip, ilk erkek ve kadını Tanrı’dan uzaklaştırmak üzere İblis onları ayartmıştı. Stephen dedi ki, “İlk insan Tanrı’ya itaatsizlik ettikten sonra, tüm insanlar o zamandan beri günaha saplanıp kaldılar.” Günah gerçek bir sorundu –günah,

insan olarak bizlerin diğerleriyle olan ilişkimizdeki sorunlardan daha kalıcı bir problemdi.

Stephen Charlotte'a dedi ki, "Günah, Tanrı ile bizim aramızda korkunç bir ayrılık yarattı. Kutsal Kitap bu ayrılığın şöyle olduğunu söyler: 'Suçlarınız sizi Tanrınız'dan ayırdı. Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz' (İşaya 59:2). Ve bizim Tanrı'dan ayrılışımız kalıcı ve ölümcül bir şeydir. 'İnsanlar kendi günahları yüzünden öleceklerdir' (Hezekiel 18:20). 'Günahın ücreti ölümdür' (Romalılar 6:23). Çünkü bizler günahkarız ve günah dolu yollarda yaşarız, sonsuza dek öleceğiz, yani cehennemde kalacağız. Mesih İsa bizi bedenlerimizi günaha bulaştırmayalım diye uyarmıştır: 'Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmandan iyidir' (Matta 18:8). Bizler aslında bedenlerimizin bazı parçalarını keserek günahlı durumumuza yardım edemeyiz –bu şekilde günahtan kurtulamayız. Fakat İsa'nın sözleri günahın nasıl ciddi bir konu olduğunu göstermesi açsından ek anlamı taşır."

Charlotte, Tanrı'nın Yasası'nın tüm sert sözleriyle, Kutsal Kitap'tan bu derslerle oldukça huzursuz oldu. On Emir onu bunaltmıştı. O bir günahkar olduğunu biliyordu. Fakat bu konuda düşünmek hoşuna gitmemişti. Kendisinin ve oğlunun geçimini sağlamak üzere para kazanmak için nasıl yapıldığını bildiği en iyi şeyi yaptığını kendi kendisine söylüyordu. Dünya öylesine adaletsiz görünüp, Tanrı'nın herhangi bir şekilde ona yardım etmek üzere orada hiçbir zaman görünmediği gibi zamanlarda, yaşamını yargılayan bir Tanrı olgusundan hoşlanmıyordu.

Öylesine huzursuzken bile Charlotte İncil dersleri sınıfına katılmaya devam etti. Bazen tartıştı. Bazen hüsrana kapıldı. Fakat bu şeyler üzerine düşünmeye devam etti.

Bir keresinde Stephen Charlotte'u günah hakkında ciddi biçimde düşünürken gördü, mesajını değiştirdi. "Biliyorsun Charlotte, İncil tamamen emirler ve yargı sözleri değildir. Ben oradan başladım çünkü öykü orada başlar – insanın öyküsü Tanrı'ya karşı olan isyan (günahlarımız) ile başlamaktadır. Fakat Kutsal Kitap'ın öyküsünde bundan daha fazlası var. Bizim için iyi haber de var –inanılmaz iyi haberler… Evet, Mesih İsa günahlarımızın

tehlikeleri konusunda bizi uyardı. Fakat İsa daha çok günahlarımız konusunda bir şeyler yapmaya, kendi başımıza yarattığımız karışıklığı düzeltmeye geldi. İncil der ki, ‘Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı’ (I.Yuhanna 3:8). İblisin yapmış olduğu hasar, İsa tarafından silindi. İsa Mesih, Göklerdeki Baba ve Kutsal Ruh ile birlikte Tanrı’dır. Fakat O insan oldu. Bizi kurtarmak için bizden biri oldu.” Tanrı bunu şöyle açıklamıştır: “çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı. Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.” (İbraniler 2:14-15).[4]

Charlotte, onun ruhunun derinliklerini görüyormuşçasına Stephen’a baktı. “Hayatımda uzun zaman boyunca,” diye itiraf etti, “Ölmek istedim. Fakat gerçekten yaşamımı sonlandıran ölümden çok korkmuştum.” O Stephen’a öyküsünden daha fazlasını anlattı: “Genç bir kız iken evden kaçtım, çünkü ev

4 14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı. 15 Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.

korkunçtu fakat sokaklardaki yaşam daha da kötüydü. Hayatta kaldım fakat yaptığım işten nefret ettim. Ölmek istedim fakat yapamadım. Yaşamak istedim fakat o gerçek bir yaşam değildi. Yaşadığım hayat tarzından ötürü duygusuz olarak büyüdüm. Yalnızca para kazandım. Sonra Logan geldi. Şimdi ben onun için mütevazi bir hayat kurmak istiyorum, her ikimiz için de gerçek bir hayat."

"Var olan tek gerçek yaşam" dedi Stephen, "Tanrı'nın bize verdiği yaşamdır. İsa dedi ki, 'Sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri ölümden yaşama geçmiştir' (Yuhanna 5:24). İsa'ya bağlı olan yaşamlara sahip olmak, İsa'nın bıraktığı tek meseledir, ihtiyaç duyulan tek önemli şey Mesih'in öğretisine bağlı olarak yaşamaktır (Luka 10:42).

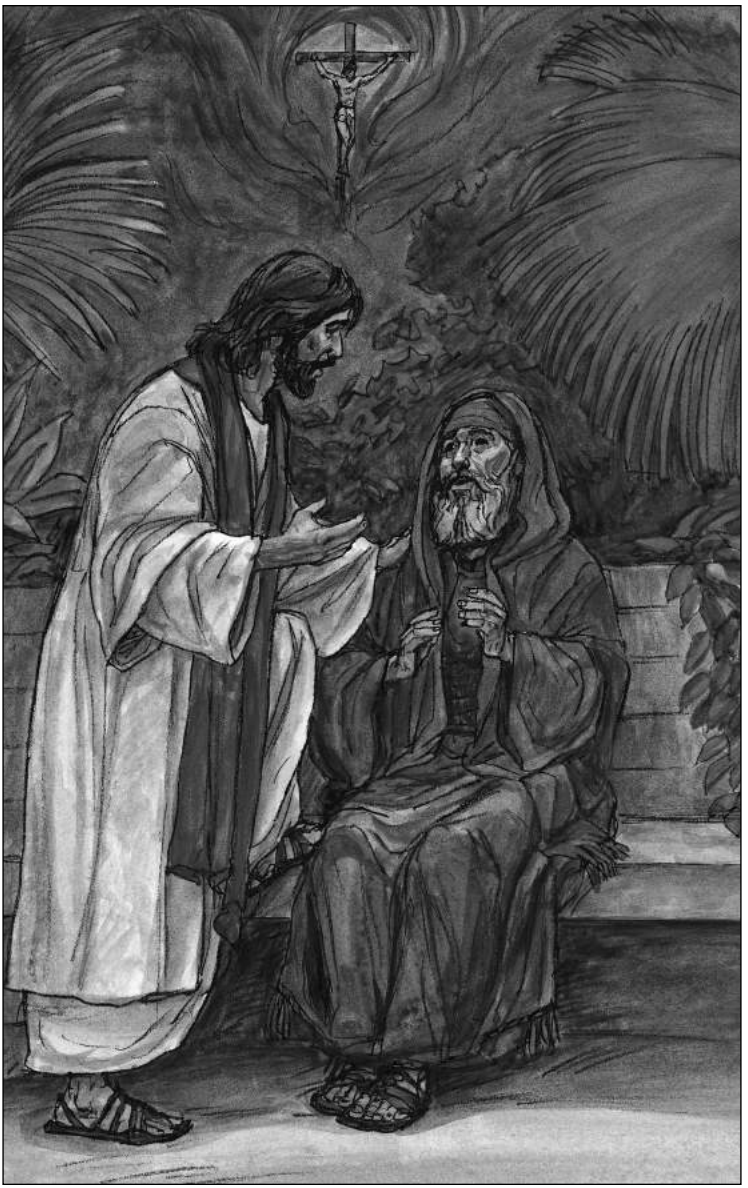
"Bir keresinde İsa, hayatında pek çok erkekle birlikte olmuş bir kadınla konuşuyordu. Bu kadın kendi toplumu tarafından istenmeyen biri olduğu için, etrafta kimse gelip kuyudan su çekiyordu. Fakat İsa 'kaybolanı aramaya geldi ve kurtarmaya gelmişti' (Luka 19:10). İsa o gün orada onu bulmak üzere kuyuya gitti. O kadına dedi ki: "Bu sudan her içen yine susayacak. Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza



Mesih İsa kuyu başında bir kadınla konuşuyor.

dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak' (Yuhanna 4:13-14). İsa'nın verdiği su, O'nun sözleridir, günahları bağışladığının İyi Haber'i. Charlotte, İsa sana yaşam suyu vaat ediyor. O senin günahlarını bağışlar ve farklı bir doğrultuya yönlendirerek sana yeni bir yaşam verir. Yaşamaya ve ayakta kalmaya çalıştığın yerde, gerçekten ihtiyacın olan şey de İsa'nın kendisidir, İsa'nın demek istediği de budur. İsa Mesih 'Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir' demiştir (Yuhanna 6:51). Charlotte, İncil derslerimizde sana getirdiğim şey, gerçekten de İsa'dan bir ekmektir. O'nun vaatleri, daha önce yaşamında hiç tatmadığın en iyi yemek gibi olacaktır. Kendi başına her nasılsa elde edeceğin, bir öğün yemeği gibi değildir. Masaya yemek koymak ya da başının üstünde bir çatı edinmek üzere para kazanmak için kendi bedenini ya da başkasının bedenini pazarladığın yerlerde bulabileceğin bir şeyler değildir. İsa Mesih şimdi ve daima yaşamını koruyacağını vaat ediyor, çünkü O seni pak bir biçimde seviyor."

"Tanrı'nın beni sevebildiğine inanmakta güçlük çektiğim zamanlar oldu" dedi Charlotte.



İsa Mesih Nikodemus'a konuşuyor

Stephen İncil'den alıntı yaparak cevapladı, "Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandık" (Romalılar 5:8-9). İsa herkesi kurtarmaya geldi, Charlotte –fahişeler dahil. İncil'de hepimizin güvenle söyleyebileceğimiz bir özlü ifade vardır: 'Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim' (I.Timoteyus 1:15). Böylece en büyük günahkarın siz olduğunuzu düşünseniz bile, Tanrı sizi sever ve sizi affeder. 'Gelin, … günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa, kar gibi ak pak olacaksınız." (İşaya 1:18).

Stephen devam etti, "Kutsal Kitap'ın en sevdiğim dizelerinden birini seninle paylaşmama müsaade et. Mezmur 23:5 ayeti, Rab'be sunulan bir duadır: 'Düşmanlarım karşısında önüme sofra kurarsın; başımı yağla meshedersin; kâsem taşkındır.' Bizim düşmanlarımız, şeytanlar ve hatta bu dünyada tüm yanlış yönlendirişlerle bizi baştan çıkarmak isteyen insanlardır. Bizler bu yaşam boyunca bir şeyler elde etmek için bizi ayartmaya çalışan şeylerle birlikte gitmeye ihtiyacımız olduğunu zannederiz. Fakat gerçekte bunun tersi doğrudur. Bu etkilenmelerin hepsi bizim

yaşamımızı daraltıp zorlaştırıyor. İsa Mesih bize ihtiyacımız olanı veren tek kişidir. Bizler İsa'ya sahip olduğumuz zaman, bizi tamamen doyurur, en iyi parfümü (yağı) üstümüze döker ve bize –tıpkı bir kraliyet ailesinin üyeleri gibi- ayrıcalıklı bir şekilde davranır. Çünkü İsa Mesih bizleri kardeşleri yaptığı zaman, bizler bir kralın –Her şeyin en yüce Kralı ve her şeyin en güçlü Rabbi'nin- kardeşleri olmuşuzdur (Vahiy 19:16).

Charlotte'un gözlerinden yaşlar aktı. "Ben gerçekten İsa'nın ailesinin bir parçası olabilir miyim? Ben gerçekten sizin kilisenizin bir parçası olabilir miyim? Logan gerçekten bir Hristiyan okuluna gidebilir mi?"

"Evet, Charlotte," dedi Stephen. "Fakat ben sana İsa'nın, 'evlilik dışı bir ilişki yaşayan kadına ne söylediğini' anlatayım (Yuhanna 8:4). İsa onu affetti ve kadını cezalandırmak isteyen kimselere karşı korudu. İsa o kadına dedi ki 'Şimdi git ve günah dolu yaşantını terk et' (Yuhanna 8:11). Charlotte, fahişelik işinden uzaklaşmak zorundasın. Biz senin uygun bir iş bulmana yardım edeceğiz."

Charlotte korkmuştu, Onun dünyası, kolayca bırakıp gitmesine müsaade etmeyecek suçlu insanlarla doluydu. Fakat o bunu yaptı,

fahişelik dünyasını bıraktı. O, kilisenin bir üyesi oldu. Ve Logan kilise okuluna gitti ve İncil öğrenmeye de başladı.

Bir gün okuldan sonra Logan eve geldi ve dedi ki, “Anneciğim, anneciğim! Bugün okulda yeni bir ilahi öğrendim! Dinlemek ister misin?”

“Elbette!”

Logan ilahiyi söyledi:

İsa beni sever! O öldü
Cennet’in kapısını sonuna dek açmak için;
O beni günahlarımdan temizleyecek,
Küçük çocuğunun içeri girmesine izin verecek.

“Bu doğru, çocuğum,” dedi Charlotte. “İsa günahlarımızı kaldırır. Ve Tanrı’nın ev halkına katılmamızı sağlar.” Sevinç içinde oğlunu kucakladı.

Ders: RAB bize yeni bir yaşam verir

Davut’un Mezmur’u, RAB’bin tam da düşmanlarımızın önünde bizim için iyi şeylerden oluşan bir ziyafet hazırlayan çobanımız olduğunu söyler.

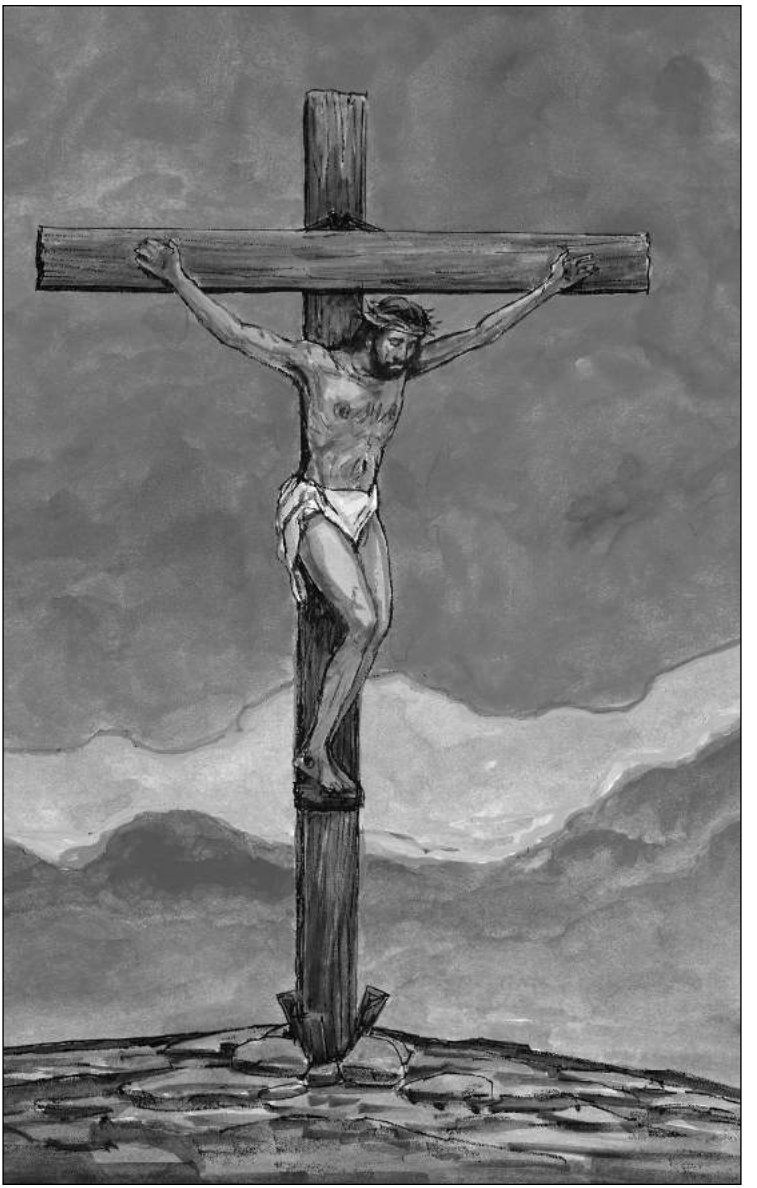
Eğer biz Rab’bin kuzularıysak, düşmanlarımız yılanlar, kurtlar ve diğer vahşi hayvanlar

olacaktır. İyi bir çoban huzurla yiyip içebileceğimiz yerlere doğru bize rehberlik ederken, bizi o tehlikelerden koruyabilen kimsedir.

Eğer bizler kuzu olsaydık, en kötü düşmanlarından biri kendimiz olabilirdik. Kuzular (koyunlar) başı boş dolaşmaya ve kendileri belaya sokmaya eğilimlidirler. İyi bir çoban, sürüyü kendilerine verebilecekleri zarardan da korumak zorundadır. İyi bir çoban, uzaklarda aylak aylak gezer, kaybolanı bile kurtarır, çünkü onları önemser.

Kutsal Kitap insan için "kayıp koyunlar gibi" ifadesini kullanır. "Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını Kurtarıcı'ya yükledi" (İşaya 53:6). Bizler günahlarımızın en dibinde iken Mesih İsa bizi kurtarmak için geldi.

Tanrı da yaşamlarımızın düşmanları da hepimizin etrafındadır. İncil, "Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor" diye bizi uyarır (I.Petrus 5:8). Fakat İsa bizi iblisten ve onun getirdiği ölüm gibi düşmanlardan güvende tutar. İsa "yeniden doğmamızı sağladı ve bize



Tanrı bizleri kurtarma planı yaptı.

yaşayan bir umut verdi" (I.Petrus 1:3). İsa'ya olan iman aracılığı ile bizler "Tanrı'nın gücüyle korunuyoruz" (I.Petrus 1:5).

Herkesin hayatı Charlotte'unki kadar Tanrı'dan uzak ve tehlikelerle doluymuş gibi görünmeyebilir. Fakat gerçek şu ki her insan kayıptır ve bizler Mesih İsa tarafından kurtarılıp yönümüz döndürülene dek, tam da ölüm yolundayızdır. İsa yaşamlarımıza geldiği zaman o bize tamamıyla yeni bir yaşam verir. Bizler "şeytanın çocukları" idik (I.Yuhanna 3:10), fakat İsa sayesinde biz Tanrı'nın çocukları olduk. Bizler Tanrı'nın düşmanı idik fakat Tanrı Mesih'in çarmıhta ölümü aracılığıyla *bizi kendisine geri getirdi* yani "Tanrı, Mesih aracılığıyla *bizi kendisiyle barıştırdı*" (II.Korintliler 5:18).

Ve Tanrı bizi kendisine geri getirdiği zaman, bereketlerle taşan bir biçimde yaşamlarımıza sevgisini döker. Mezmur 23 Tanrı'dan gelen bereketlerimizi şu ifadeler ile tanımlar: "… Başıma yağ sürersin, kâsem taşıyor" Kutsal Kitap başka yerlerde benzer imajları kullanır, asla acıkmayacağımız ve susamayacağımız muazzam bir ziyafet olarak yeri olarak Tanrı ile birlikteliğimizi tarif eder, çünkü bizler Tanrı'nın

sevgisine sahibiz. “Her Şeye Egemen RAB bu dağda bütün uluslara yağlı yemeklerin ve dinlendirilmiş seçkin şarapların sunulduğu zengin bir şölen verecek. Bütün ulusların üzerine örülmüş olan örtüyü bu dağda kaldıracak. Ölümü sonsuza dek yutacak. Egemen RAB bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek. Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak” (İşaya 25:6-8).

Charlotte, İsa’nın kurtarıcı lütfuyla yeni bir yaşama sahip oldu. Onun kabı bereketlerle dolup taştı, hayatı bir günah küpü olmuş olsa dahi, yaşamı yenilendi. İman ettikten ve kiliseye katıldıktan sonra da hayatında günah hâlâ vardı fakat günden güne Mesih İsa’da güvenlik buldu.

Tanrı hepimizin zihninde aynı şekilde geri döndürücüdür. “Tanrı bizim Kurtarıcımız’dır … O herkesin kurtulmasını ister, gerçeğin bilincine erişmesini ister” (I.Timoteyus 2:3-4). O bizi düşmanlarımızdan kurtarmak ve bizim için yeni bir yaşam yolu, yeni bir şölen sofrası hazırlamak ister. Bizler yeni yaşam yolumuzda, ihtiyacımız olan desteği ve gücü Mesih İsa’dan ve O’nun sözlerinden alırız.

— Günah, bizler ve Tanrı arasında korkunç bir ayrılık getirdi. Günahlarımız sebebiyle Tanrı, bizleri dinlememek üzere yüzünü insandan çevirdi. Çünkü Tanrı çok kutsaldır ve günaha bakmaz.
— Mesih İsa “günah işlemene neden olan parçasını kesip at çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir” diye öğretmiştir (Matta 5:29-30).
— Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı (I.Yuhanna 3:8).
— Mesih İsa’nın sözlerini duyup da iman edenler ölümden yaşama geçmiştir. Mesih İsa’ya bağlanmış bir yaşam, bu dünyada sahip olmamız gereken en önemli konudur.
— Mesih İsa “benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz” demiştir. Mesih’in vereceği su, Tanrı Sözü olan İyi Haber’dir – bu Söz (Müjde) günahlarımızın affı (kurtuluşumuz) hakkındadır.
— Bizler günahkarken Mesih’in bizler uğruna ölmesi, Tanrı’nın cömert sevgisini (lütfunu) göstermektedir.
— Günahlarımız kan gibi kırmızı olsa, ellerimiz kırmız böceği gibi kızıl olsa da Mesih’in

kurtarışı (günahların affı) bizleri kardan beyaz (ak) yapmak için güçlüdür.

— Davut Mezmur'da, Tanrı'nın bizim için bir şölen sofrası hazırladığını, düşmanlarımızın önünde bizler için iyi şeyler hazırladığını müjdeler.

— Bizler günahın köleleriyken (şeytanın çocuklarıyken) Mesih İsa aracılığı ile Tanrı'nın çocuğu olduk. Bizler Tanrı'ya düşman iken, Mesih'in çarmıhı aracılığı ile Tanrı bizi geri getirdi, kendisiyle barışmamızı sağladı.

— Tanrı bizim Kurtarıcımız'dır ve herkesin gerçeğin bilgisine erişmesini ve kurtulmasını ister.



Zengin adam ve dilenci Lazar.



Bölüm – 6
Rab beni sonsuz yaşama yönlendirir

1 RAB çobanımdır…
6 Evet, hayatımın bütün günlerinde
İyilik ve sevgi ardımca yürüyecek,
Ve günlerin devamınca RAB'bin evinde
oturacağım.

Larry'nin Öyküsü

Larry okulda mücadele etti. Onun ezberi zayıftı, birşeyleri hatırlaması zordu. Yazmada da iyi değildi. topluluk önünde konuşmaktan çok korkuyordu. Lisede tüm sınıfları geçti fakat derecesi ortalamanın çok altındaydı.

Larry Des Moines'te, yaşadığı yerde özel bir koleje başvurdu. O ayrıca yakındaki bir eyalet

üniversitesine de başvurdu. Fakat derecesi ve test sonuçları her iki okul için de yeterince güçlü değildi. Muhtemelen okul ücretine parası yetmeyebilirdi. Larry'nin ebeveynlerinin sağlıkları kötüydü ve iyi kazanan bir işleri de yoktu. Onlar ay sonunu getirmekte zorluk çekiyorlardı.

Larry derslerin daha ucuz olduğu bölge üniversitesini bitirdi. O, bir ısıtma soğutma şirketinde iş almasına yardımı olacak iki yıllık bir diploma aldı. Bir süre her şey yolunda gitti fakat milli ekonomide bir kriz olduğu zaman şirket kapandı. Larry kendini işsiz buldu. O sonraki birkaç sene bir dizi acayip işler yaptı. Çoğu geçici ya da sezonluk pozisyonlardı. Sonunda yerel et paketleme imalathanesinde tam zamanlı bir işe yerleşti. Küçük bir işti fakat maaş iyiydi. Larry düşük fiyatlı bir ev için birikim yapabilmişti.

Larry hiç evlenmedi. O çoğu kadının çekici bulduğu tarzda bir adam değildi, tuhaftı ve insanlarla konuşma konusunda çekingendi. Satın aldığı ufak evde yalnız yaşadı … babası ölene dek. Sonra annesi onunla yaşamak üzere geldi ve Larry onunla ilgilendi. Şimdi kırklarında olan Larry yalnızdı ve evin ödemesi ile son aylarında annesi için aldığı ilaçların

faturalarını zar zor ödeyebiliyordu. Bir yıldan daha fazla süre sonra annesi de öldü.

Sonra et paketleme imalathanesi yeni sahipler edindi. Yeni sahiplerin, imalathanenin nasıl işletileceği üzerine yeni fikirleri vardı. Onlar çok sayıda tam zamanlı işçiyi işten çıkardı ve yerine yarı zamanlı ve geçici pozisyonlarda işe alım yaptılar. Yeni patronlar şirket için maliyet düşürücü önlemler almada harikaydılar –fakat bu ayrıca Larry gibi insanların işlerine ve güvencelerine mal oldu. Larry başka sağlam bir iş bulmada başarılı olamadı. O yapabildiği kadar uzun süre işsizlik kuponlarını topladı, fakat sonunda para tükendi.

Larry evini kaybetti. O artık aylık ödemeleri yapamıyordu. Küçük bir apartman dairesi kiraladı, fakat kısa süre sonra onu da ödemeye gücü yetmedi. Larry şimdi 50li yaşlarda ve evsizdi. O kendi kendine kamp kurduğu bir tren yolu köprüsünün altında, kuytu bir köşe buldu. Fakat kış geldiğinde ne yapabileceğini de merak etmekteydi.

Başıboş yaşlı bir köpek sürekli Larry'nin kamp alanına geliyordu. Pek fazla yiyeceği olmamasına rağmen Larry, Rufus diye çağırmaya kararlaştırdığı köpekle daima bir

şeyler paylaştı. Larry Rufus'un sağladığı bir parça dostluktan hoşnuttu. Ondan geriye kalan şey, o köpek oldu.

Larry'den geriye kalan bir şey daha vardı –öyle bir şey ki, yıllar boyunca iyi zamanlarda kötü zamanlarda sahip olduğu şey oydu. Larry'nin Kutsal Kitap'ı vardı. Yıllar boyu günlük olarak kullanımından dolayı epeyce yıpranmıştı. Larry bu kitaba çok kıymet vermişti ve kullanmadığı zamanlarda, ıslanmaktan veya zarar görmeden korumak için onu bir poşete sarılı tutmuştu.

Larry her gün İncil'den bir bölüm okurdu. Son zamanlarda bir günde birkaç bölüm okuyordu. O gerçekten kalbine dokunan ayetleri işaretledi. Tanrı'nın vaatlerini tüm yüreğini doldurmuştu.. Yaşam nasıl gözükürse gözüksün, Tanrı'nın onu gözettiğine dair olan İncil'deki vaatlere inandı. Kendisine ve İsa'ya inanan herkese Tanrı'nın cennette bir yer hazırlamakta olduğunu biliyordu.

Bazen Larry İncil'ini çevirir ve bunlar gibi olan, işaretlemiş olduğu favori ayetleri tekrar okurdu:

- Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil,

size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar (Yeremya 29:11).

- "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir."

- Bilmiyor musun, duymadın mı?
  Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan,
  Ne yorulur ne de zayıflar,
  O'nun bilgisi kavranamaz.
  Yorulanı güçlendirir,
  Takati olmayanın kudretini artırır.
  Gençler bile yorulup zayıf düşer,
  Yiğitler tökezleyip düşerler.
  RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur,
  Kanat açıp yükselirler kartallar gibi.
  Koşar ama zayıf düşmez,
  Yürür ama yorulmazlar (İşaya 40:28-31).

- Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz… Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı

olabilir? Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? … Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? Yazılmış olduğu gibi: "Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyoruz." Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir (Romalılar 8:28-39).

- Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım (Yuhanna 14:1-3).

Larry gitmek ve cennette Baba'nın evinde İsa ile yaşamak istedi. Yeryüzündeki yaşam zordu.

Merkez Iowa'ya kış geldi ve Larry istikrarlı bir iş ya da yaşamak için bir yer bulamadı. Geceleri evsiz barınaklarında uyudu fakat gün içinde Rufus'u kontrol etmek ve çöp konteynerlerinden topladığı yiyecekleri ona götürmek üzere kamp alanına giderdi. Larry, Rufus için, yırtık battaniyelerle kaplayarak, taşlardan ve eski tuğlalardan bir köpek evi inşa etti.

Bir gün öğleden sonra, Larry Rufus'a bir restoranın arkasındaki çöpten bulduğu kemikli bifteklerden biraz getirdi. O gün hava sıfırın altındaydı, bu nedenle Larry öğleden sonrayı Rufus ile geçirdi. Köpek kemikli etleri keyifle çiğnedi. Larry İncil'ini okumak ve Rab'bi görmek üzere dua etmek için oturdu, o anda hayatı boyunca bir şeylerin ne kadar zor olduğunun önemi yoktu. Rufus Larry'nin yanına sokuldu. Larry yorgundu ve uyumak üzereydi. Gece çöktüğünde, Des Moines'in içlerine doğru soğuk ve sert rüzgarlar esmekteydi. Hava daha da soğumuştu. Rufus rüzgardan kurtulmak için köpek evinin içine doğru sürünerek girdi. Larry ise bir daha uyanmadı. O gece ölümüne uyudu.

Larry'nin sevdiği Rab onu terk etmedi. Larry yaşamı boyunca Rab'bi görmek için dua

etmişti, ve İsa'nın yaptığı da bu idi. İsa en zorlu günlerde ona daha da yakında durarak, hayatının tüm günleri boyunca Larry'i taşıdı. Ve yaşam onu tükettiği zaman, İsa Larry'yi sonsuz yaşama doğru taşıdı.

Larry'nin en sevdiği ayet, Mezmur 23:6 idi: "Evet, hayatımın bütün günlerinde iyilik ve sevgi ardımca yürüyecek ve günlerin devamınca RAB'bin evinde oturacağım." Kesinlikle Tanrı'nın iyiliği ve sevgisi yoldaki her adımında Larry ile olacaktı. Ve o şimdi Baba'nın göklerdeki evinde yaşıyor. Hiçbir zaman Larry evsiz kalmayacak. Larry sonsuza kadar İsa ile birlikte evinde olacaktır.

Ders: RAB sonsuz yaşam için bize öncülük eder.

Larry'nin öyküsü üzüntülü görünebilir. Gerçekler ve görünen şeyler her zaman aynı değildir. Larry'nin yaşamı zordu, ona olan şeyler çoğunlukla kötü görünüyordu. Fakat Tanrı her zaman onun yanındaydı. Kutsal Kitap'taki vaatler ve Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla onun imanı daima canlı tutulmuştu. Bu nedenle Larry gerçekten bereketlenmişti, çünkü o yüreğinde Tanrı'nın zenginliklerine sahipti.

Larry'nin inancı uzun zaman önce Habakuk diye adlandırılan bir adamınki gibiydi, o şöyle demişti (Habakkuk 3:17-19):

> Tomurcuklanmasa incir ağaçları,
> Asmalar üzüm vermese,
> Boşa gitse de zeytine verilen emek,
> Tarlalar ürün vermese de,
> Boşalsa da davar ağılları,
> Sığır kalmasa da ahırlarda,
> Ben yine RAB sayesinde sevineceğim,
> Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde sevinçten coşacağım.
> Egemen RAB gücümdür benim.
> Ayaklarıma geyik ayağının çevikliğini verir.
> Aşırtır beni yükseklerden.

Yahut Tanrı'ya inanan başka biri, adı Pavlus olan demişti ki "Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamanın sırrını öğrendim. Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim" (Filipililer 4:11-13).

Larry'nin öyküsü ayrıca İsa'nın, Lazarus isimli bir adam hakkında anlattıklarına da benzer. "Lazarus bir dilenci idi. Bedeni yaralarla

kaplıydı" (Luka 16:20). Görünen o ki Lazarus'un hayatı sefaletti. O bilhassa fakir ve terkedilmiş görünüyordu çünkü yiyecek dilenmek için oturduğu nokta, oldukça lüks bir evin dış kapısındaydı. Lüks evde "Mor elbise ve ince ketenle giyinen. zengin bir adam vardı. Her gün rahat bir yaşam sürüyordu" (Luka 16:19). Çelişki aşikardı. Zengin adamın yaşamı, bu dünyanın sunabileceği en iyi şeylerde doluydu. Lazarus'un bu dünyada kendi mülkü olarak adlandırabildiği neredeyse hiçbir şeyi yoktu –gelip yaralarını yalayan başıboş köpekler dışında (Luka 16:20). Fakat Lazarus daha değerli bazı şeylere sahipti, bunlar zengin adamın umursamadığı bazı şeylerdi. Lazarus, Tanrı'nın vaatlerine imanı olan biri idi. Lazarus öldüğü zaman, melekler tarafından cennete taşındı. O zengin adam öldüğünde ise yolu cehennemde sonlandı. İsa Mesih bu meseli anlatırken, zengin adamın Lazarus'un cennetten gelip ağrılarını ve acılarını hafifletmek üzere bir damla su vermesi için ağladığını söylemiştir. Fakat bunun için çok geçti. Bu nedenle zengin adam kardeşlerini uyarması için Lazarus'un yeryüzüne tekrar gitmesi için yalvardı. Fakat cennetten cevap geldi: "Onlar Musa'yı ve Peygamberleri [Kutsal Kitap'ın sözlerini] dinlemezlerse, birisi ölümden dirilse dahi dinlemeyeceklerdir" (Luka 16:31).

Tanrı'nın Kutsal Kitap'taki sözleri gerçekten yaşam boyu sahip olmamız gereken şeylerdir. İsa Mesih bir keresinde şöyle dedi: "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar" (Matta 4:4).

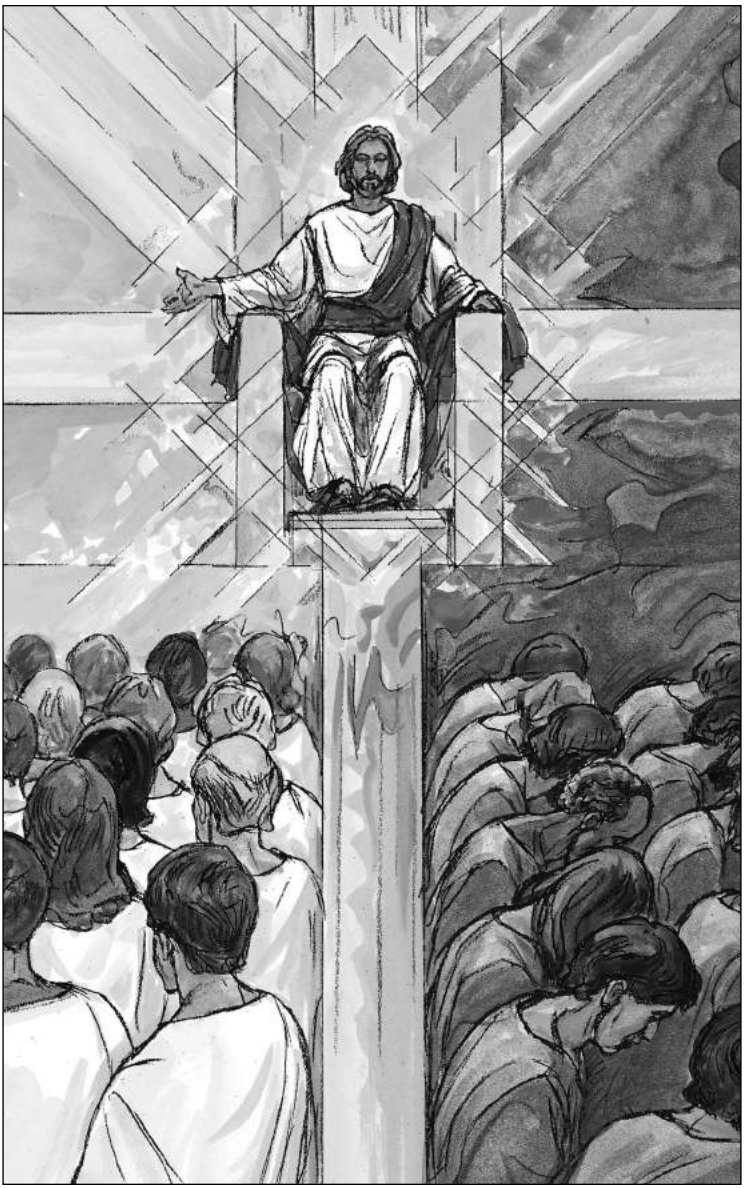
Davut, Mezmur 23'te Tanrı'nın iyilik ve sevgisinin yaşamlarımız boyunca her gün bizimle olacağının vaadini verir. Bu "iyilik ve sevgi" sözünü sadece biçimde maddi anlamda düşünmeyin. Eğer öyle düşünürsek, kazançlı bir iş yaptığımız ve çok para kazandığımızda Tanrı'nın bizi sevdiğini, zor zamanlar geçirirken ise, Tanrı'nın bizi sevmeyi bıraktığını düşünmeye başlarız. Fakat gerçek öyle değildir. "İsa Mesih dün bugün ve sonsuza dek aynıdır" (İbraniler 13:8). Tanrı'nın Mesih İsa'daki sevgisi değişmezdir. O bizi bir gün sevdiği kadar diğer gün de sever. Ve Tanrı'nın sevgisinin en iyi armağanı dünyasal şeyler değildir, göksel şeylerdir.

Kutsal Kitap'ın özellikle bu konudaki vaadine bakın (bu ayetler Larry'nin kendi Kutsal Kitap'ında işaretleyip tekrar tekrar okuduğu bir bölümdür):

> "Tanrı büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı… bizi yaşayan bir

> çürümez umuda kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih göründüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir. Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz. Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz (I.Petrus 1:3-9).

Bizler bu yeryüzünde yaşarken, bir şeyler iyi ya da zor olsun, biliriz ki Tanrı, “Rabbimiz İsa Mesih’in Babası … her ruhani lütufla bizi kutsamıştır. Bu bereketler göklerden gelir. Bizler Mesih’e ait olduğumuz için göksel bereketler bizimdir” (Efesliler 1:3). Tanrı yaşamlarımızı ruhani bereketlerle, her gün iyilik ve sevgiyle doldurur –iman umut, sevgi, bağışlanma, gerçek, sevinç… Fiziksel



Görkemli ve zaferli olan İsa Mesih iman edenlere sonsuz yaşamı vaat etti.

durumlarımız nasıl olursa olsun, Tanrı'dan gelen bu ruhani hazineler bizi zengin yapar. Tok olduğumuzda ya da açken, sağlığımız iyiyken ya da hastalık ve acı içindeyken daima biliriz ki "Rabbimiz İsa Mesih tarafından bize lütuf gösterilir. Bize yardım etmek için O zengin olmasına rağmen bizler uğruna fakir oldu" (II.Korintliler 8:9). Mesih bizim için fakir oldu, biz de O'nda zengin oluruz. İsa'nın lütfu bizi daima zengin yapar, çünkü İsa bize sonsuzluk verir. İsa sayesinde biz "sonsuza dek RAB'bin evinde yaşayacağız" (Mezmur 23:6).

Bizler Mesih İsa'nın bizim için hazırladığı sonsuz vatanımıza giderken, Tanrı'nın bizzat kendisi bizimle olacaktır ve bu Tanrı bizim Tanrımız olacaktır. Ve Tanrı gözlerimizden bütün yaşları silecek, artık ölüm olmayacak, artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacaktır (Vahiy 21:3-4).

Gerçekten, RAB bizim çobanımızdır. Yaşamlarımız boyunca bizler "en karanlık vadilerden geçerken" bile, O bize rehberlik edecektir (Mezmur 23:4). Tanrı bizleri sonsuz yaşama götürecektir ve bizler "sonsuza dek RAB'bin evinde" olacağız (Mezmur 23:6). Bu yüzden daima Rabbimiz'in vaatlerine tutunacağız.

— Sonsuzda dek yaşayan Rab bizim Tanrımız'dır. Yorulduğumuzda O bizi güçlendirir. Bizlere zayıflığımızda destek olur. Rab'be güvenenler taze güce kavuşur.
— Tanrı daima kendisini sevenlerin iyiliği için etkindir.
— Mesih'in sevgisinden bizleri hiçbir şey ayıramaz –ne sıkıntı ne tehlike ne açlık ne çıplaklık ne savaş bizi Tanrı'dan ayıramaz. Bizi seven Mesih İsa aracılığı ile zaferliyiz.
— Mesih İsa "Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin; Babamın evinde yaşanacak çok yerler var, size yer hazırlamaya gidiyorum" demiştir.
— Larry'i seven Rab asla onu bırakmadı, o bütün günleri boyunca kendi kendine yeterli olmayı öğrendi, zor günlerde Mesih İsa ile yetinmeyi biliyordu. Ölümünde ise Rab ona hiçbir acı ve kederin olmayacağı sonsuz yaşam yolunda öncülük etti.
— Pavlus "Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamanın sırrını öğrendim. Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim" demiştir.
— Mesih'in anlattığı mesellerden biri Lazarus hakkındaydı. Lazarus oldukça fakir ve

yaşamı sefalet içinde olan bir adamdı. Fakat o öldüğü zaman melekler onu cennete taşıdı.

— İnsan yalnız ekmekle yaşamaz fakat Tanrı'nın ağzından çıkan her bir sözle yaşar.

— Tanrı'nın bizler için olan Mesih'teki sevgisi değişmezdir. Tanrı bizi dün olduğu gibi gelecekte de aynı sevgi ile sevmeye devam eder.

— Bizler öldükten sonra gideceğimiz sonsuz yaşamda, gözyaşı, ölüm, keder ve acı olmayacağını biliyoruz. Çünkü vaat eden Tanrı sadıktır.



Sonuç

Bu küçük çalışmada, yaşamları boyunca Rab'bin yardımını gören bazı insanlar hakkındaki öykülere baktık. Mezmur 23'ten öğrendiğimiz dersleri kısaca gözden geçirelim. Bu Mezmur yaşamlarımızda bizi gözeten bir çoban olarak Rab'bin nasıl çalıştığını görmemize yardım eder.

Mezmur 23:1 – RAB çobanımdır, eksiğim olmaz.

Halkının çobanı olan Rab, ihtiyacımız alan her şeyi sağlayacağının sözünü verir. Bu şekilde yaşamlarımız boş (amaçsız) olmayacaktır. Tanrı bizi terk etmeyecek ve bırakmayacaktır. Tanrı ihtiyacımız olan her şeyi sağlayacağının güvencesini verir. Ancak bu, dünyada arzu edebileceğimiz her şeyi, O'nun bize vereceği anlamına gelmez. Rab ayrıca bize şunu söyler: "Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur" (I.Yuhanna 2:15). Diğer şeylerden daha fazla ihtiyacım olan şey, Babamız olan Tanrı ile bir ilişkidir.

Tanrı'nın Jake ve Sally'ye ihtiyaç duydukları her şeyi verdiğinin bir örneğini gördük. Konu sadece Jake'in işine geri dönebilmesi ve ailesi için masaya yemek koyması hakkında değildi. Her şeyden öte bu genç ailenin Tanrı'yla bir ilişkiye ve Tanrı'nın ev halkı ile paydaşlığa ihtiyacı vardı.

Açlıkla ya da zor zamanlarla karşı karşıya kaldığımız zamanlar, haftalar ya da yıllar sürebilir. Fakat Tanrı'nın bizim çobanımız olduğunu bildiğimiz zaman, yüreğimizin ihtiyacı olan her şeye daima sahip olacağız. Zor zamanlarda Tanrı'nın bize sahip çıkacağını bilerek O'na güvenmeye devam ederiz. O bizi daha iyi yerlere doğru taşıyacaktır.

Mezmur 23:2 – Beni yemyeşil çayırlarda yatırır, sakin suların kıyısına götürür.

Daha iyi yerler ne demektir? – taze otlaklar ve engin sular ne anlama gelir? Tanrı'nın bizi rahat ettireceği yer neresidir? Bu yerler, Tanrı'nın gerçek sözleriyle canlarımıza esenlik, dinlenme, tazelenme verdiği yerlerdir. Tanrı bizleri, Müjde'nin (İyi Haber) paylaşıldığı insanlara ve kiliselere

yönlendirdiği zaman, bizler esenlik buluruz. İyi Haber, Mesih İsa'nın bizim gerçek Kurtarıcımız olduğudur. Tanrı bizi sevmesi için tamamlamak zorunda olduğumuz yapılması gerekenler liste yoktur. Tanrı zaten Mesih İsa'yı bize göndererek sevgisini açıkça göstermiştir.

Tammy Jo'nun öyküsü aracılığıyla, İsa'nın sözlerindeki "taze çayırlar ve engin suların" bizi bekliyor olduğunu öğrendik. Ancak Tanrı'nın Sözleri'nden alıntı yapıp konuştuğu halde (Tanrı'dan konuştuğunu iddia eden kimselerin), İsa'nın bize verdiği teselliyi veremeyen kişilerin kafamızı karıştırmasına izin vermeyelim.

Biz korktuğumuz zaman İsa'nın sözleri korkularımızı yatıştırır. Yalnız kaldığımızda İsa'nın sözleri bizi O'nun sevgisine bağlar ve diğer Hristiyanları sevmeye yönlendirir. Bizler acı çektiğimiz zaman, İsa'nın sözleri, "artık ölüm ya da kederin olmadığı … göz yaşının ve acının olmadığı" (Vahiy 21:4) bir yerde, O'nunla asla sona ermeyecek bir yaşama sahip olacağımızı vaat eder. Bu yüzden, canlarımızın içmesi gereken "diri yaşam suyu" için İsa'nın sözlerine doğru

ilerlemeye devam etmemiz gerekir. Vaatleriyle RAB bize esenlik sağlar.

Mezmur 23:3 – İçimi tazeler, adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.

Başı beladan kurtulmayan genç bir adam, Deshawn'ın öyküsünü hatırlayın. Fakat ona sonra daha iyi bir amaç verildi ve düşmüş bir yaşamdan kaldırıldı. Suç dolu bir yaşamdan döndü ve Rab'de yeni bir yaşama getirildi.

Rab hepimizi böyle doğru yollara yönlendirir. Tanrı her zaman, kendimize zarar vereceğimiz yollardan bizi kaldırmak için arıyor. Tanrı bizi eliyle tutar ve kendine daha da yakınlaştırır. Tanrı'nın Ruhu bizi İsa'daki gerçeğe yönlendirir. O'nda tüm suçlarımızdan ve günahlarımızdan bağışlanma buluruz. Sonsuz Yaşama (Cennete) doğru bir yolda tutuluruz.

Ve Tanrı bizi Mesih'teki göksel yola koyduğundan beri, bu yeryüzünde adımlarımızın yönünü korur ve bizler O'nu hoşnut eden yollarda yürürüz. Ve biz tökezleyip düştüğümüz zaman bizi yeniden doğru kimseler yapmak için kaldırır.

RAB'de gücümüz tazelenir, RAB bizi kaldırır ve doğru yollarda bize önderlik eder.

Mezmur 23:4 – Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana.

Yaşam pek çok korkutucu anlarla doludur. Tom ve Tina'nın çocuklarıyla birlikte ıssız ve çorak bir yol üzerindeki öyküsü yalnızca bir örnektir. Bu yaşamda yüreklerimizi korkuyla dolduran pek çok şey olabilir. Bir asker savaşın korkunç tarafı ile yüzleşebilir. Bir akraba ya da arkadaşa "Sen kansersin" denilebilir. Fırtınalar ya da diğer afetler güvenliğimizi tehdit ediyor olabilir.

Fakat yaşamın neresinde olduğumuz ya da ne kadar karanlık ve korkunç bir durumda kaldığımız değil de, Tanrı'nın daima bizimle olması önemlidir. Nereye gidersek gidelim, onun eli rehberlik etmek üzere daima orada, yanımızdadır (Mezmur 139:10). O değişmez bir şekilde bize yakındır ve bizi önemser. Her durumda ve tüm zamanlar boyunca Tanrı'nın bizimle olacağı vaadine sahibiz. Ve Tanrı asla verdiği sözü çiğnemez, unutmaz.

Her bir durumda RAB bizi güvende tutar. Ölüm anı geldiğinde bile, Tanrı'nın bizimle olduğu vaadine sahibiz. RAB ölüm vadisi boyunca bizimle olacak, bizi taşıyacak, ölümden sonraki sonsuz yaşama bizi götürecektir.

Mezmur 23:5 – 5 Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın, başıma yağ sürersin, kâsem taşıyor.

Charlotte'un **öyküsünü** hatırlayın. Bir fahişe olarak, kiliseyi ve oradaki halkı düşman olarak görebilirdi. Kilise halkıyla yemeğe katılmayı ya da kilisedeki insanlarla arkadaşlık kurmayı düşünmeyebilirdi. Fakat yaşadığı yerin çevresindeki ve kilisedeki Hristiyanlar, gerçekte onun ihtiyaç duyduğu kimselerdi. Onun günah dolu yaşamını destekleyip, günah içindeki yaşamlara katılan herkes, gerçekte onun düşmanıydı. Ve onun en büyük düşmanı, tüm günahların kaynağı olan iblisin kendisiydi.

Rab, şeytan ve günah üzerinde Charlotte'a zafer vererek onun yaşamını [doğru yola] döndürdü; onu günahın ve iblisin yolundan kaldırdı. Onun için kilisede bir yer ve oğlu

için kilisenin okulunda bir sınıf hazırladı.

RAB tam da Charlotte için yaptığı gibi, bize tümüyle yeni bir yaşam verir. O, bütün bereketlerini yaşamlarımız üzerine döker. Tanrı'nın Ruhu'nun bereketleri "sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetim gibi şeylerdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur" (Galatyalılar 5:22-23). Mesih İsa'ya getirilmiş olan kimseler "günahkar doğalarının sevdiği ve arzuladığı şeyi istemezler" (Galatyalılar 5:24).[5] Bunun yerine onlar "Ruh sayesinde yaşar" ve "Ruh ile yürürler" (Galatyalılar 5:25).

Bizim Tanrı ile olan yeni yaşamımız, bizim için hazırlanan bir ziyafete katılmak ve taşan bereketlerle dolu bir kaseye sahip olmak gibidir.

Mezmur 23:6 – 6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, hep RAB'bin evinde oturacağım.

Yaşamı hiç de kolay olmayan bir adamın,

---

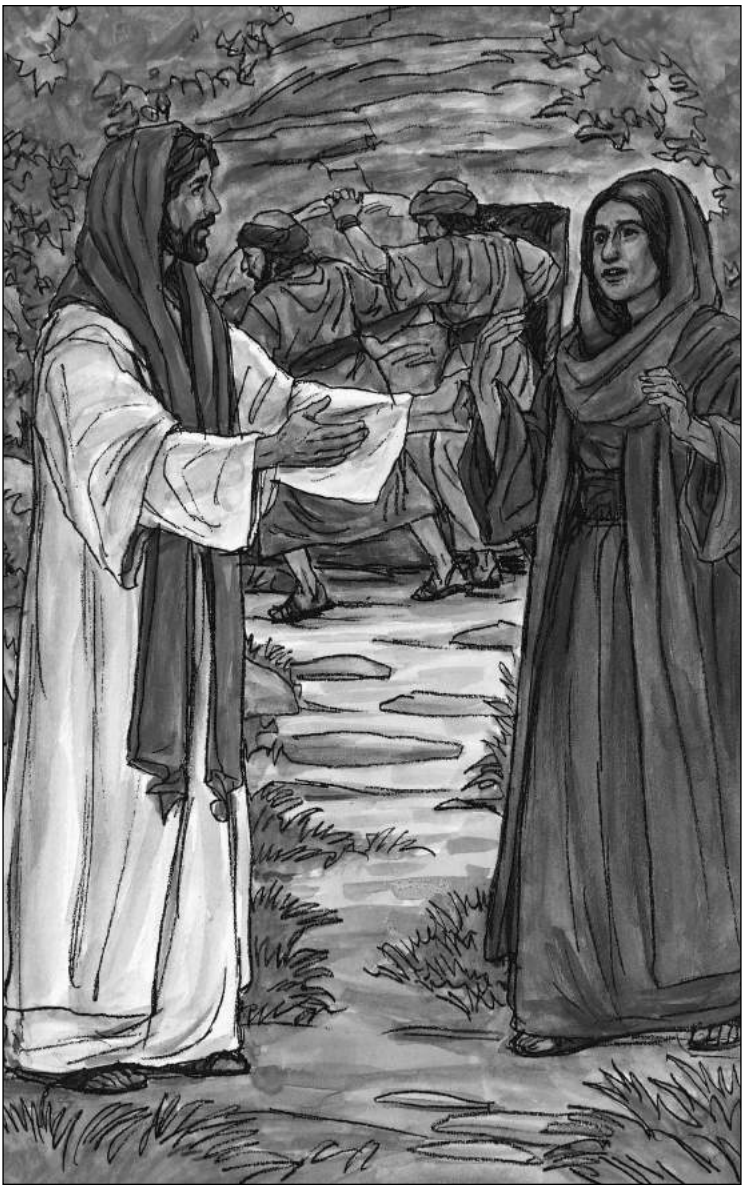
5 Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir.

Larry'nin **öyküsünü** hatırlayın. Bu dünyadaki yaşam pek çok insan için zordur. Bir günden diğer güne mücadele ile geçer. Ve herkes için –daha kolay yaşamlara sahip olanlar için bile- yaşam sınırlıdır. Yaşamlarımız kısa ya da uzun olabilir, günlerimiz kolay ya da zor geçebilir fakat sonunda ölürüz. Ve bu nedenle her şeyden daha çok, şu soruyu cevaplamaya ihtiyacımız vardır "Ben öldüğüm zaman bana ne olacak?"

RAB bizi sonsuza dek sürecek bir yaşama yönlendirir. Bu en önemli şeydir. İsa'nın bizi sevdiğini, bizim için öldüğünü ve bizim için yaşadığını bildiğimizde, gerçekten yaşıyor oluruz. İsa öldü ve yeniden dirildi ve aynısını bize vaat etti. "Bana inanan herkes, ölse bile yaşayacaktır" dedi İsa (Yuhanna 11:25).[6]

---

6 Yuhanna 5:21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. Yuhanna 6:39 Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. 40 Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim." Romans 8:11 Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.



İsa Mesih ve Martha Lazarus'un mezarı başında.

Yaşamlarımızda İsa'nın sevgisi olduğu zaman, tüm günlerimiz boyunca iyiliği ile bizi izleyeceğini söyleyebiliriz. Bazı günlerimiz acı dolu ya da sıkıntılı olsa bile, O'nun sevgisi yol boyunca bizi taşır. Ve O'nun sevgisi en sonunda bizi, sonsuza dek onunla yaşamamız için cennete taşır. Bütün haberlerin en iyisi de budur. "İsa Mesih herkesin Rabbi'dir ve İyi Haber esenliğin (kurtuluşun), O'nun aracılığı ile mümkün olduğudur" (Elçilerin İşleri 10:36).

RAB bizim çobanımızdır. "O bizim Tanrımızdır. Bizler onun sürüsüne ait olan koyunlarıyız; bizler O'nun önemsediği halkız" (Mezmur 95:7). O gerçekten ihtiyaçlarımızı sağlayan RAB'dir.



Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

The Lord Cares for Me - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385435